Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 217
Vineri 25 mai 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In cuprinsul ziarului:

Participarea regulată la lucru — datorie de frunte a fiecărui colectivist

„Membrii tinerei gospodării colective „Vasile Roaită" din comuna Spanțov, raionul Oltenița — ne anunța zilele trecute unul din corespondenții ziarului nostru — au terminat prima prașilă la culturile de porumb și floarea-soarelui și au început cea de a doua prașilă la sfecla de zahăr. Un alt corespondent ne vestea că „in numai cîteva zile, membrii gospodăriei colective „Flacăra Roșie" din comuna Costești, raionul Buzău, participînd la lucru zi de zi în proporție de 95—100 la sută, au executat prima prașilă la toate culturile și au plivit de buruieni grîul de toamnă".

Acestea sînt numai cîteva din zecile de vești sosite la redacție care vorbesc despre hărnicia colectiviștilor din numeroase sate și comune ale țării, despre succesele obținute de ei în executarea lucrărilor agricole. Participînd zi de zi la lucru și muncind cu sîrguință, membrii celor mai multe gospodării colective, cum sînt, de exemplu, cele din comunele Laslea, raionul Sighișoara, Țibucani, raionul Tg. Neamț, și altele, au reușit să execute însămînțările în condiții agrotehnice corespunzătoare și cu mult înaintea țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Acum ei sînt în frunte la lucrările de întreținere a culturilor.

Sînt, însă, și gospodării colective, ca, de pildă, cele din comunele Văcărești, raionul Tîrgoviște, Dalnic, raionul Tg. Secuiesc, Singureni, raionul Vidra, și altele, unde din cauza slabei munci educative, a lipsurilor existente în organizarea, normarea și evidența muncii, colectiviștii nu participă cu regularitate la lucru, ceea ce are drept urmare executarea cu mare întîrziere și în condiții proaste a muncilor agricole. Așa, spre exemplu, anul trecut, la gospodăria colectivă din comuna Dalnic, din 453 de membri capabili de muncă, n-au participat la lucru decît 265. Din această cauză, secara de toamnă de pe cele 195 ha s-a scuturat în mare parte pe cîmp. Asemenea stări de lucruri frînează creșterea producției agricole, fac ca gospodăria colectivă să bată pasul pe loc, să nu-și poată dezvolta avuția obștească pe măsura posibilităților. In astfel de condiții, desigur că nici veniturile cuvenite colectiviștilor nu pot fi mari.

Neprezentarea la lucru a unor colectiviști este — în cele mai multe cazuri — urmarea nemijlocită a lipsurilor existente în organizarea, normarea și evidența muncii, în activitatea economică a gospodăriei colective respective. Cînd fiecare colectivist e folosit acolo unde poate da maximum de randament, cînd munca lui e just cîntărită și apreciată, cînd el e cointeresat materialicește în rezultatele muncii, atunci vine zi de zi la lucru și muncește cu tragere de inimă. De regulă, în gospodăriile colective ce și-au creat diferite ramuri de producție și care, pe baza valorificării unei părți din producția realizată, împart membrilor lor avansuri în bani trimestrial sau chiar lunar, se constată o participare de sută la sută a colectiviștilor la lucru în tot timpul campaniilor agricole.

Desigur că în această privință nu sînt suficiente numai măsurile de natură organizatorică și economică. In rîndul colectiviștilor, trebuie dusă permanent o susținută muncă de lămurire și educare în scopul încetățenirii unei discipline conștiente și formării atitudinii noi, socialiste, față de muncă și de avutul obștesc.

In momentul de față, mai mult ca oricînd, asigurarea participării regulate la lucru a tuturor colectiviștilor trebuie să fie una din preocupările principale ale consiliilor de conducere și a organelor de îndrumare. In săptămînile acestea, se cer a fi făcute lucrări agricole de importanță hotărîtoare pentru belșugul recoltelor, lucrări care nu suferă nici o amînare. In semănături, buruienile cresc văzînd cu ochii, amenințînd culturile. Prin plivit și prășit repetat, ele trebuie stîrpite, pentru ca orice fir de plantă să poată crește nestingherit. Fiecare plugar știe din propria lui experiență ce se întîmplă atunci cînd culturile sînt „scăpate în buruieni". Plantele îngălbenesc, rămîn pipernicite și nu mai leagă rod. Ca urmare, recolta este compromisă. Așa s-au petrecut lucrurile anul trecut la gospodăriile colective din comunele Gîrleni și Berești-Bistrița, regiunea Bacău.

Este clar că nici un colectivist nu dorește o asemenea situație. El are tot interesul ca la toamnă gospodăria colectivă din care face parte să strîngă de pe fiecare hectar o recoltă cît mai bogată. El dorește ca la împărțirea veniturilor să primească cantități cît mai mari de produse. Tocmai de aceea, acum, cînd orice zi este hotărîtoare pentru soarta recoltei, fiecare colectivist trebuie să lucreze cu hărnicie din zori și pînă-n seară, oriunde nevoile producției cer.

Justa organizare și normare a muncii, ținerea unei evidențe precise a zilelor-muncă efectuate îi stimulează pe colectiviști să participe cu regularitate la lucru, întăresc disciplina și răspunderea lor în muncă, asigură retribuirea membrilor în raport cu cantitatea și calitatea muncii depuse. Trebuie arătat, însă, că în unele gospodării colective, cum sînt cele din comunele Topoloveni, regiunea Pitești, Ghinda, raionul Bistrița, Orașul Nou, regiunea Baia Mare și altele, planurile de muncă nu sînt respectate, oamenii lucrează în cea mai mare parte de-a valma, iar îndeplinirea normelor de lucru se apreciază „după ochi". In felul acesta, se încurajează lenea, indisciplina și lipsa de răspundere față de calitatea lucrărilor, se slăbește avîntul în muncă al colectiviștilor harnici, normele de lucru devin formale, iar cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare om nu mai poate fi stabilită precis. De aceea, nu-i de loc întîmplător că în aceste gospodării participarea la lucru a colectiviștilor e slabă, că se ivesc deseori nemulțumiri în legătură cu evidența muncii, că unele lucrări agricole se fac cu întîrziere.

In multe gospodării colective, femeile reprezintă mai mult de jumătate din numărul membrilor. Participarea lor în procent de sută la sută îndeosebi la executarea unor lucrări cum sînt plivitul, prășitul, recoltatul, îngrijirea animalelor și a păsărilor, are o mare importanță pentru întărirea economică a gospodăriilor colective. In această privință, este demn de urmat exemplul gospodăriilor colective fruntașe din comunele Semlac, raionul Arad, Comana, raionul Negru-Vodă, și altele, unde femeile, prin contribuția pe care o dau în muncă, au devenit cu adevărat o forță în activitatea unităților respective. Iată de ce antrenarea și stimularea tuturor femeilor la lucru, crearea condițiilor pentru satisfacerea nevoilor lor personale, promovarea lor cu curaj în munci de răspundere trebuie să fie preocupări de seamă și permanente ale consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective.

Un alt mijloc important de antrenare și stimulare în muncă a colectiviștilor, de întărire a disciplinei în muncă, este organizarea întrecerii socialiste între brigăzi, echipe și colectiviști pe bază de angajamente concrete și cu obiective precise. Intrecîndu-se în muncă, colectiviștii se ajută reciproc, învață unii de la alții, ridicîndu-și calificarea profesională, își formează o conștiință nouă, socialistă, față de muncă și de avutul obștesc.

Participînd zi de zi la lucru, muncind cu tragere de inimă în gospodăria colectivă, fiecare colectivist va aduce o serioasă contribuție la întărirea și dezvoltarea continuă a gospodăriilor colective, la transformarea acestora în puternice centre de atragere a țăranilor muncitori individuali pe făgașul agriculturii socialiste și, totodată, își va îmbunătăți simțitor propriul său nivel de trai.

Soli ai marelui popor sovietic

Marți la amiază, a sosit în Capitală delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. care va vizita țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R. Vizita delegației de deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. în țara noastră constituie o nouă dovadă de traducere în viață a cunoscutei declarații a Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresată parlamentelor tuturor țărilor prin care acestea erau chemate să-și aducă contribuția la asigurarea păcii și înțelegerii între popoare.

In fotografie: delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost întîmpinată la sosirea pe aeroportul Băneasa, în afară de membri ai Marii Adunări Naționale a R.P.R., membri ai guvernului, și de numeroși cetățeni ai Capitalei.

O inițiativă demnă de urmat

Era într-o seară viforoasă din iarna trecută. Vîntul șuiera cu putere pe ulițele satului. Răzbind cu greu printre troiene, Elena Ioniță, tînără tehniciană de la punctul agricol Clejani, se îndrepta spre căminul cultural. Știa că o așteaptă acolo „elevii" de la cercul agrotehnic. Unii dintre ei erau oameni cu tîmplele cărunte, care abia acum, către amurgul vieții, îndrăgiseră cartea. Invățau la cursuri lucruri noi, folositoare, deslușeau „taine", cum le numeau ei. Invățau cum să lucreze mai bine pămîntul pentru a-i smulge roade cît mai bogate. Și dacă ei, „elevii", veneau la cursuri cu regularitate, pe orice vreme, tocmai ea să lipsească? Tehniciana biruia viscolul, își îndeplinea cu cinste datoria.

Și, o dată cu sosirea primăverii, a venit timpul cînd cursanții avură prilejul să pună în practică cunoștințele dobîndite. Intr-una din zile, la căminul cultural, Elena Ioniță, a stat de vorbă cu cîțiva țărani muncitori care nu lipsiseră de la nici o lecție:

— Tovarăși, le-a spus ea, la curs ați învățat lecția „Despre însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat". Ei, ce-ați zice acum dacă pe un hectar de pămînt am însămînța porumb după metoda asta aplicînd totodată și celelalte reguli agrotehnice care duc la dobîndirea unor recolte cu mult mai mari?

— Păi, ce să zicem, spuseră oamenii. N-ar fi rău. Da de unde luăm pămîntul?

— Uite, eu mă oblig să obțin acest teren de la sfatul popular. Lucrările le vom face împreună.

Ioan I. Popa, Ilie E. Șerban, Costică Pătrașcu și ceilalți aflați de față au fost tare mulțumiți de această treabă. Pînă acum, unii dintre ei aplicaseră pe pămîntul lor metoda însămînțării în cuiburi în pătrat. Insă nu făcuseră polenizarea artificială, nu aplicaseră îngrășăminte chimice. Cît despre prașile, le făceau cîte puteau și cînd aveau vreme. Acum era vorba de altceva. Vor lucra o bucată de pămînt ca la carte. Să vedem ce-o ieși!

Zis și făcut.

Impreună cu tehnicianul Nicolae Petcu, Elena Ioniță a luat legătura cu sfatul popular comunal, care le-a pus la dispoziție un hectar de teren foarte aproape de comună. Pe acest loc, în primăvară s-a făcut o arătură, după care s-a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Zilele trecute, sub supravegherea tehnicienilor, cursanții care îngrijesc lotul demonstrativ au executat prima prașilă. Așa cum au învățat la cursul agrotehnic, țăranii muncitori și-au propus să prășească porumbul de cîte ori va fi nevoie și să facă polenizarea suplimentară.

Lucrînd pe lotul demonstrativ, cursanții se obișnuiesc cu aplicarea în practică a metodelor agrotehnice înaintate, învățînd astfel cum să le folosească și pe ogoarele lor. Una este cînd se vorbește despre polenizarea artificială și alta-i cînd se arată practic, în lan, cum trebuie făcută.

In Clejani, mai dăinuie încă un obicei dăunător: răritatul porumbului. Pentru a arăta tuturor țăranilor muncitori din sat ce pagube mari aduce răritatul, tehnicienii și cursanții au ales cîteva rînduri de porumb din lan, pe care aplică răritatul, restul de teren îngrijindu-l așa cum cer regulile agrotehnice înaintate. La toamnă, oamenii își vor da mai bine seama ce diferență este între porumbul care a fost prășit și cel răritat.

Inițiativa tehnicienilor din comuna Clejani nu va întîrzia să dea roade. De bună seamă că rezultatele obținute pe lotul demonstrativ vor fi un mijloc eficace pentru ca un număr tot mai mare de țărani muncitori să devină prieteni ai metodelor agrotehnice înaintate.

IDA LAZĂR

Să întreținem culturile potrivit cerințelor agrotehnice

Pe tarlale, munca e mai spornică

Pentru prima dată în acest an, țăranii muncitori din 24 din cele 27 de comune ale raionului Bîrlad, au format tarlale care cuprind o suprafață de aproape 16.000 ha. Pe majoritatea tarlalelor arăturile au fost efectuate din timp și în condiții bune de către mecanizatorii de la S.M.T. Zorleni.

Indrumați de inginerii și tehnicienii agronomi, țăranii muncitori au început lucrările de întreținere a culturilor. In comuna Zorleni, țăranii muncitori care au terenuri în tarlaua nr. 1 au plivit întreaga suprafață de păioase. De asemenea, țăranii muncitori care au organizat o altă tarla în suprafață de 100 ha, pe locul numit Naumeasca, au executat grăpatul la floarea-soarelui. In comuna Banca, pe tarlaua cu păioase în suprafață de 61 ha s-a terminat plivitul, iar pe o altă tarla de 139 ha, cultivată cu floarea-soarelui, a început prășila I. Și țăranii muncitori din comunele Unțești, Lălești, Puești etc. au făcut lucrări de îngrijire a culturilor pe tarlale. Incepînd din toamna ce vine, țăranii muncitori din aceste comune, ajutați de tehnicienii agronomi, vor organiza rotația culturilor.

Pînă la 19 mai, pe tarlalele raionului Bîrlad s-au plivit păioasele pe o suprafață de peste 2.000 ha și s-a executat prașila I la culturile prășitoare pe aproape 3.500 ha.

Pe tarlaua gospodăriei de stat

Inginerul Constantin Vintea, agronomul șef al gospodăriei de stat Florești, însoțit de inginerul Ion Andrei, șeful secției I, pășeau de-a lungul tarlalei de 55 hectare cu porumb și cerceta cu atenție plantele răsărite. Privind în lungul cîmpului, șirurile de fundulițe verzi îi apăreau drepte, aliniate parcă cu sfoara.

— Cînd plantele vor fi ceva mai dezvoltate, o să putem face nestingherit prășitul cu ajutorul celor două tractoare U.T.O.S., îi spuse inginerul Vintea șefului secției. Dar acum, pe porțiunea asta, plantele n-au mai mult ca 10—12 cm înălțime, iar pămîntul, după cum vezi, din cauza ploilor căzute, a prins scoarță. E nevoie să scoatem atelajele, ca să tragem întîi cu grapele...

Nu mult după aceea, 3 atelaje ieșiră pe cîmp, sub conducerea brigadierului Niculae Panaitescu. Caii, conduși de cîte un muncitor zilier, trăgeau cîte o grapă cu colți, care distrugea scoarța formată la suprafața solului. In urma grapelor, pămîntul rămînea afînat, iar o parte din buruienile ce abia răsăreau erau distruse.

Pe unele porțiuni de teren, porumbul crescuse de-o palmă, fiind astfel numai bun de prășit. Alături de plante s-au ivit însă și buruienile. Ploile căzute le-au creat condiții prielnice de creștere. Terenul fiind însă prea umed, tractoarele nu puteau intra să lucreze. De aceea, aici au fost scoase imediat atelajele. Pe fiecare rînd, cîte un cal, condus cu atenție, trăgea cîte o prășitoare simplă. Inginerul Ion Andrei, șeful secției, trecea de la un atelaj la altul, îndrumîndu-i pe mînuitorii prășitorilor.

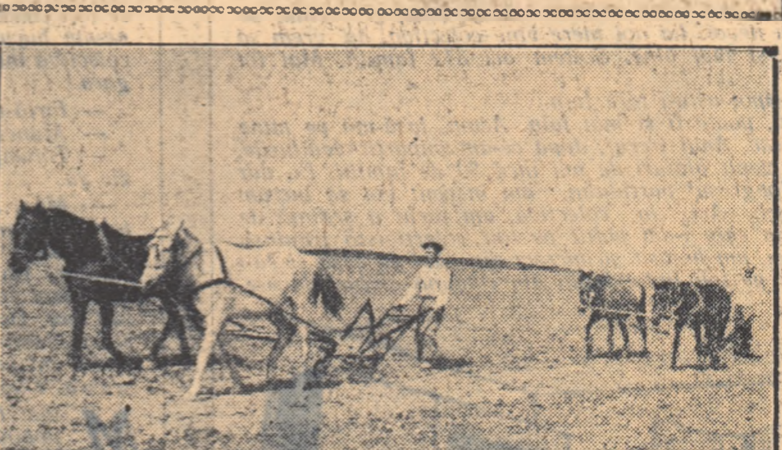
— Aveți grijă ca cuțitele să taie bine buruienile și să nu atingă plantele. Potriviți prășitorile drept pe mijlocul rîndurilor.

Pînă-n seară, cele trei atelaje au prășit peste șapte hectare și jumătate...

I. ALEXANDRU

La G.A.C. „GHEORGHE LAZĂR", din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, lucrările de întreținerea culturilor sînt în toi. Iată-i în fotografie pe colectiviștii din brigada I-a de cîmp executînd cu ajutorul prășitoarelor simple prima prașilă la cultura fasolei.

(Foto D. Constantinescu)

Demonstrații practice privind executarea prășitului mecanic

In 8 gospodării agricole de stat din regiunea Galați, printre care Urleasca, Barboși, Țigănești, Florești și altele au avut loc duminică demonstrații practice privind executarea prășitului mecanic. La consfătuire au participat ingineri mecanici și agronomi din S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din împrejurimi, șefi ai brigăzilor de tractoare și tractoriști fruntași.

La demonstrația practică de la gospodăria agricolă de stat din Barboși, ing. Traian Popovici, de la trustul regional Gostat, a vorbit despre importanța prășitului mecanic, exemplificînd în același timp realizările obținute de unele gospodării de stat din regiune prin aplicarea acestor lucrări. S-a menționat că prin utilizarea intensă a celor 11 tractoare M.T.Z. cu cultivatoare suspendate, muncitorii de la gospodăria de stat Urleasca au executat anul trecut prașile în ambele sensuri pe 4.400 ha, obținînd o economie la fiecare hectar prășit mecanic, față de prășitul manual, de 280 lei. In același timp, prin întreținerea culturilor de porumb după regulile agrotehnice s-au produs peste plan 132 vagoane de porumb.

In continuarea demonstrației, ing. Ioan Mîndroiu, de la gospodăria de stat Barboși, a prezentat un referat privind modul de folosire a agregatelor de tractor și cultivator.

Anul acesta S.M.T.-urile și gospodăriile de stat din regiunea Galați vor prăși mecanic cu peste 5.000 ha mai mult decît anul trecut. In acest scop vor fi folosite cinci tipuri de agregate.

Buruienile năpădesc culturile, iar utilaju-i nepregătit

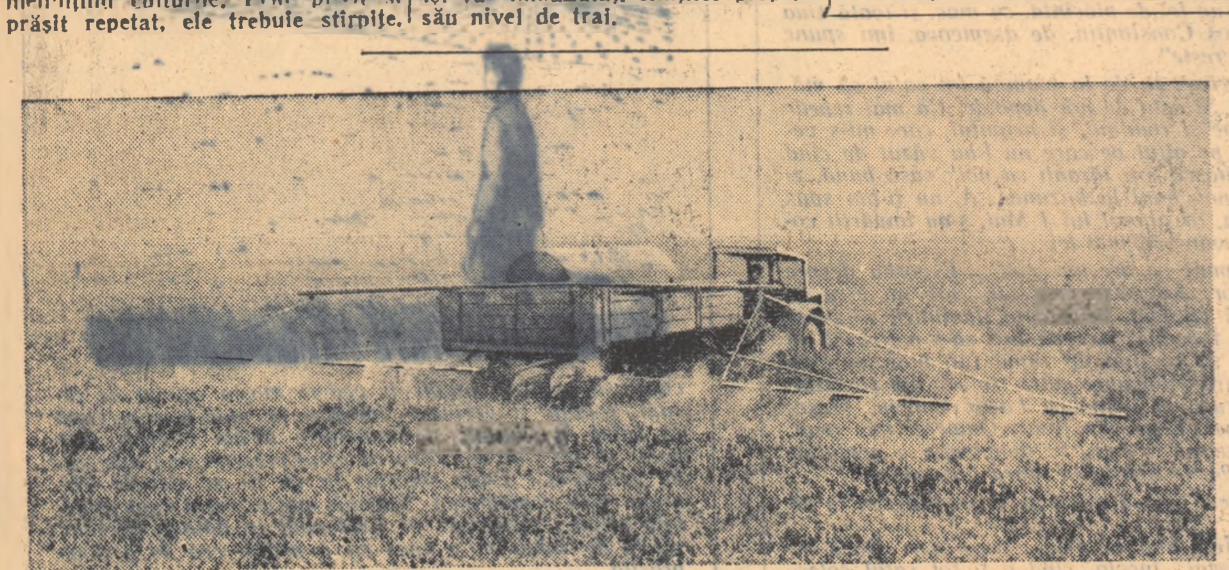
Muncitorii din gospodăria agricolă de stat Satu Mare, regiunea Baia Mare, au muncit cu multă însuflețire pentru executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a însămînțărilor de primăvară.

Pentru a da putință plantelor să se dezvolte nestingherit, era necesar să se acorde aceeași atenție și executării prășitului, lucrare ce se cere a fi făcută repede și bine. In realitate, însă, pînă acum cîteva zile, din 964 ha cultivate cu porumb, cartofi și sfeclă de zahăr, nu fuseseră prășite decît 72 ha. Și aceasta din cauză că momentul prășitului i-a găsit nepregătiți pe muncitorii din G.A.S. Satu Mare. Sectorul mecanic al acestei gospodării (șef mecanic inginer Enrich Schusler) nu s-a preocupat din vreme de punerea în stare de funcționare a întregului utilaj necesar executării lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare.

Această gospodărie este înzestrată cu 5 tractoare special construite pentru prășit. Din acestea, numai trei pot fi folosite, deoarece celorlalte le lipsesc cultivatoarele suspendate. Conducerea gospodăriei s-a mulțumit să aștepte repartiția de la centru pentru a primi un dispozitiv necesar adaptării cultivatorului K.O.N.-2,8 la unul din tractoarele U-3; pentru celălalt tractor, a așteptat să primească un cultivator suspendat de la trustul G.A.S. Oradea.

In atelierul mecanic al gospodăriei există însă posibilități ca să se confecționeze cu mijloace locale atît dispozitivul, cît și cultivatorul suspendat de care este nevoie.

Timpul nu așteaptă. In lanuri, buruienile cresc văzînd cu ochii, amenințînd culturile. Conducerea gospodăriei agricole de stat din Satu Mare trebuie să ia măsuri pentru a pune în perfectă stare de folosință toate mijloacele mecanizate de care dispune și care sînt necesare lucrărilor de întreținere a culturilor.

Cercetînd pompa sovietică OKS, un colectiv de ingineri și tehnicieni de la gospodăria de stat Moșneni (Constanța) a construit din resurse locale o pompă mecanică pentru stropirea culturilor cu ierbicidul 2,4 D care distruge buruienile. Cu ajutorul acestei pompe se pot stropi zilnic 70 ha.

In clișeu: **Pompa mecanică pentru „plivitul" chimic, realizată la G.A.S. Moșneni.**

Cu toate mijloacele

Organizîndu-și bine munca și folosind din plin toate forțele, membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Dumbrava, raionul Cricov, au putut să înceapă încă din primele zile bune de lucru în cîmp — o dată cu pregătirea terenului și însămînțările — și lucrările de îngrijire a culturilor. Astfel, pe toată suprafața cultivată cu grîu și orz de toamnă, ei au aplicat îngrășăminte chimice — azotate și fosfatice — dînd putință plantelor care ieșiseră din iarnă slăbite să înfrățească și să se dezvolte bine.

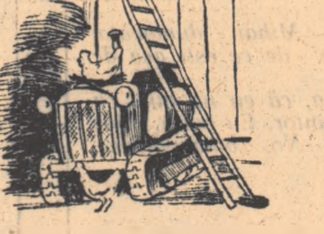
Harnicii colectiviști nu au neglijat nici lucrările de combatere a dăunătorilor culturilor. Indrumați de inginerul agronom de la punctul agricol, tov. Ion Oprișan, și de tov. Maria Damian, tehnicianul agricol comunal, ei au aplicat tratamente cu arseniat de calciu culturii de grîu atacată de gîndacul ghebos.

O deosebită atenție dau membrii gospodăriei agricole colective din Dumbrava și executării prășitului. Pentru a nu lăsa plantele să fie năpădite de buruieni, pe măsură ce culturile de sfeclă de zahăr și de floarea-soarelui au răsărit și au început să crească, ei au pornit cu toate mijloacele de lucru la prășit. Folosind din plin atît prășitoarele trase de cai, cît și sapele, colectiviștii au reușit să execute prășitul printre rînduri și pe rînd pe o suprafață de 15 ha cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui. După aceasta, membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" au început prășitul porumbului, care între timp răsărise și crescuse frumos.

O dată cu prășitul, colectiviștii au executat și plivitul cerealelor, reușind ca pînă la aceeași dată să termine de plivit 14,5 ha cu grîu, precum și întreaga suprafață cultivată cu orz de toamnă.

E P I G R A M E

Tovarășilor din conducerea S.M.T.-ului Bistrița, regiunea Cluj, care au uitat un tractor (încă de la 12 februarie 1956) în șura țăranului muncitor Gheorghe Peti din satul Suplai, raionul Năsăud, alte trei tractoare fiind lăsate pe cîmp, din... lipsă de piese!

Aflînd despre isprava voastră,
Ne-a prins, pe drept cuvînt, mirarea:
De ce la Gheorghe Peti-n șură
Nu v-ați lăsat și... delăsarea?

Deși era o zi însorită și aveau de executat lucrări de prășit, tractoriștii din brigada a 11-a, condusă de Cazacu Luca, de la S.M.T. Mihăilești, au fost găsiți stînd la taifas.

Ziua trece, ceasul fuge,
Și voi stați de vorbă-ntruna.
Ce-o să recoltați la toamnă?
Scaiul, pirul, mătrăguna?

ION DRINCU

Scrisori primite în cadrul concursului organizat de ziarul nostru

Așa s-a înfiripat întovărășirea agricolă din Crizbav

Vocea crainicului de la centrul de radioficare Feldioara este auzită și de țăranii muncitori din comuna Crizbav, raionul Stalin. Intr-una din emisiunile locale s-a vorbit despre roadele muncii întovărășiților.

Printre cei care ascultau emisiunea, era și țăranul muncitor Leonte Schiopu, cu nevastă-sa. In seara aceea, se întorseseră mai devreme acasă, de la cîmp. Deși erau cam obosiți, totuși ascultau cu luare aminte tot ceea ce se spunea despre munca și viața întovărășiților din comuna vecină. Leonte Schiopu era numai urechi. I se părea că fiecare cuvînt ieșit din difuzor este spus anume pentru el.

După ce s-a auzit la difuzor obișnuitul „noapte bună", o liniște deplină se așternu în casa lui Leonte Schiopu.

— Auzit-ai, Mario? — grăi Leonte către nevastă-sa, vrînd să-i împărtășească gîndurile ce-l frămîntau. Eu cred că ar fi bine să alcătuim și noi în sat o întovărășire. O să avem mult de cîștigat. Pămîntul lucrat laolaltă cu mașini și după carte dă rod bogat. Asta am văzut-o cu ochii noștri la întovărășiții din comuna vecină. Dacă oamenii se învoiesc, eu unul intru bucuros cu pămîntul în întovărășire.

Și rostind aceste cuvinte, omul se uită întrebător la nevastă-sa, vrînd parcă să-i afle gîndurile.

Maria nu spuse nimic. Chipul ei se lumină însă de un zîmbet în care bărbatul citi aprobarea propunerii lui.

Leonte Schiopu s-a sfătuit după aceea, zile în șir, cu țăranii muncitori din comună. In scurtă vreme, formarea întovărășirii agricole deveni cea mai de seamă preocupare a multora din ei.

Inceputul, însă l-a făcut tot Leonte Schiopu. El a depus primul cererea de intrare în întovărășirea agricolă. Apoi, Iancu Dutea cu Moise Marin, Moise Schiopu, Gheorghe Dozan, Ion Ruian, Gheorghe Mirea și mulți alții.

In ziua de 29 aprilie, a fost inaugurată întovărășirea agricolă din comuna Crizbav, căreia membrii ei i-au dat denumirea de „1 Mai". Cele 19 familii de țărani muncitori, care și-au unit suprafața de 16.44 ha de teren arabil, au pornit, după cum le-a fost vrerea, pe drumul recoltelor bogate.

Ca președinte al întovărășirii agricole „1 Mai" a fost ales Leonte Schiopu, iar ca membri în comitetul de conducere, țăranii muncitori Iancu Dutea, Ion Ruian, Dumitru Lupu și Gheorghe Mirea.

Simion Hudea
corespondent

Sporul muncii făcute în comun

Cu cîteva zile în urmă, într-o dimineață însorită, colectiviștii din comuna Făcăieni, raionul Fetești, erau toți prezenți în curtea gospodăriei.

— Pornim, tovarăși? se auzi un glas de bărbat. Și, în acel moment, voci nenumărate răsunară în cor:

— Pornim!

Colectivistele Maria Nedelcu, Maria Olteanu și altele au fost primele care au ieșit pe poarta gospodăriei și, după ele mulți alți colectiviști. Cu toții au pornit-o spre cîmp: unii la prășitul florii-soarelui, alții la stropitul pentru a doua oară al pomilor fructiferi de pe suprafața de 10 hectare a livezii gospodăriei colective, iar alții, la grădina de legume.

Toată ziua, vremea a fost frumoasă, fără ploaie, așa că s-a putut lucra din plin, iar colectiviștii harnici au folosit cum se cuvine timpul, muncind de zor. Prășitorile trase de animale au lucrat neîntrerupt.

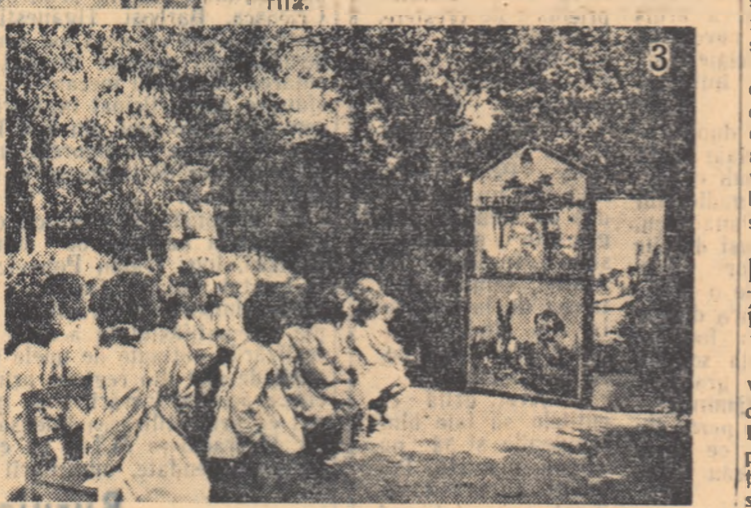
Seara, cînd brigadierii au măsurat suprafața prășită în cursul zilei, cifrele au arătat 25 de hectare. A doua zi, a fost prășită și floarea-soarelui de pe restul de 18 hectare. Colectiviștii au terminat lucrul cînd soarele dădea spre asfințit.

La colțul fruntașilor, stau scrise, citeț numele colectiviștilor care au obținut rezultate deosebite în efectuarea lucrărilor: Constantin Frățilă, Maria Nedelcu, Maria Olteanu, Ion Dănoiu și alții.

Constantin Frîncu
corespondent

Executarea lucrărilor în comun, condiție principală pentru înflorirea economică a întovărășirilor agricole

Exemplu demn de urmat

Mulți țărani muncitori din raionul Arad, regiunea Timișoara, au aflat despre succesele întovărășirii din Micălaca. La înființare, această întovărășire nu avea decît 19 familii cu 120 ha de pămînt. Acum, numărul membrilor a ajuns la 195 de familii, iar suprafața la 605 hectare. Numai în primele luni ale anului acesta, au mai fost primite în întovărășire încă 28 de familii de țărani muncitori cu 100 ha de pămînt.

In primul an după înființare (1952-1953) treburile nu au mers prea bine la această întovărășire. In acel an întovărășiții au executat aproape toate lucrările în mod individual, — fiecare pe suprafața lui de teren — în afară de arături, bine înțeles, care au fost făcute cu mijloacele S.M.T.-ului. In toamnă, membrii întovărășirii au cules recolte destul de mici.

Ascultînd îndemnul organelor de partid și de stat, în anul următor, întovărășiții au hotărît să muncească după o nouă rînduială, să efectueze în comun fiecare lucrare agricolă. Comitetul de conducere a luat măsuri pentru o cît mai bună organizare a muncii în comun. Roadele unei asemenea munci n-au întîrziat să se arate. Incă în anul 1954, recoltele întovărășiților au fost superioare celor obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale, iar în anul 1955, întovărășirea a dobîndit în medie 3000 kg porumb, 1.500 kg grîu, 30.000 kg sfeclă la hectar. Recoltele dobîndite de ei în anul trecut sînt în medie cu 1.500 kg porumb, cu 350 kg grîu, cu 13.000 kg sfeclă, cu 4.500 kg cartofi la ha mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori din sectorul individual.

Cum este organizată munca și cum s-au desfășurat lucrările agricole din primăvara acestui an la întovărășirea din Micălaca?

Membrii acestei întovărășiri au adus în întovărășire toată suprafața agricolă pe care o posedă. Terenul a fost comasat în două trupuri mari. Pentru culturile principale (grîu, porumb, sfeclă, cartofi) s-au destinat tarlale cît mai întinse de teren. Cultivarea acestor plante a fost astfel rînduită încît o cultură să nu urmeze doi ani la rînd după ea însăși pe aceeași suprafață de teren.

Așa cum a hotărît adunarea generală a membrilor, întovărășiții sînt organizați în 4 brigăzi de producție. La repartizarea întovărășiților pe brigăzi s-a ținut seama ca în aceeași brigadă să intre întovărășiții care au locuințele apropiate. Aceasta pentru a se ușura mobilizarea oamenilor la lucru. Terenul a fost repartizat în mod egal pe brigăzi, avîndu-se în vedere ca fiecărei brigăzi să-i revină întreaga suprafață de teren pe care membrii respectivi au adus-o în întovărășire. Aceasta înlesnește pe de o parte executarea în bune condiții de către fiecare întovărășit a tuturor lucrărilor pe suprafața pe care a adus-o în întovărășire, iar pe de altă parte, ținerea unei evidențe precise a muncii efectuate. Fiecare brigadă răspunde pe timp de un an de îndeplinirea planului de producție pe suprafața de teren care i-a fost încredințată.

Potrivit hotărîrii adunării generale, întovărășirea și-a creat un fond obștesc care în prezent cuprinde 3 semănători pentru păioase, 2 mașini pentru însămînțatul porumbului, 5 prășitori, 4 animale de muncă și alte obiecte de inventar agricol. Acestea sînt folosite în comun de către membrii întovărășirii.

La începutul primăverii acestui an, adunarea generală a întovărășirii a discutat felul în care să folosească cît mai rațional forțele de muncă pentru a termina într-un timp cît mai scurt lucrările agricole. S-a constatat atunci că membrii brigăzii condusă de întovărășitul Măria Aurel dispun de mai puține atelaje și semănători decît celelalte brigăzi. S-a hotărît atunci ca acestei brigăzi să i se pună la dispoziție mașini și atelaje din fondul obștesc.

Membrii întovărășirii au avut de însămînțat în primăvară cu mijloacele lor de lucru o suprafață de 170 ha teren — din care 80 ha cu porumb — restul suprafeței fiind semănat de către S.M.T. Curtici. Pentru buna desfășurare a lucrărilor, adunarea generală a stabilit anumite norme de întrajutorare între întovărășiți. Potrivit acestor norme, în fiecare brigadă, membrii întovărășiți care au atelaje execută cu acestea lucrări și în folosul altor întovărășiți care n-au atelaje. Aceștia din urmă sînt datori să efectueze cu brațele o serie de lucrări în folosul posesorilor de atelaje. Astfel, întovărășiții Micuța Savu și Nădăban Petru din brigada a III-a au semănat cu mașinile lor porumbul pe o suprafață de 35 ha, din care 31 ha aparțineau altor întovărășiți. In schimb, întovărășiții Bocșa Mina, Miculița Elena, Păcuraru Sofia și alții din aceeași brigadă au executat pe pămînturile lui Micuța Savu și Nădăban Petre plivitul păioaselor.

Datorită muncii în comun și a normelor de întrajutorare în cadrul brigăzilor, întovărășirea a putut să termine semănatul porumbului în numai 8 zile, în timp ce în sectorul individual aceeași lucrare a durat 35 de zile. De asemenea, în 3—4 zile, întovărășiții au terminat prima prașilă la sfecla de zahăr pe întreaga suprafață de 27 ha. Trebuie subliniat de asemenea că tot în primăvara acestui an pe baza planului de producție, întovărășiții au aplicat anul acesta îngrășăminte naturale și chimice pe aproximativ 90 hectare cultivate cu cereale și plante tehnice.

Organizîndu-și temeinic munca și efectuînd în comun cît mai multe lucrări agricole, întovărășiții din Micălaca sînt siguri că vor obține în acest an recoltele pe care le-au prevăzut în planul de producție: 1.900 kg grîu, 3.000 kg porumb, 30.000 kg sfeclă de zahăr la hectar și altele.

De ce bate pasul pe loc întovărășirea de la Vinga?

Intovărășirea agricolă din comuna Vinga are condiții asemănătoare cu cele ale întovărășirii din Micălaca. Din această cooperativă agricolă de producție fac parte un mare număr de țărani muncitori (140 de familii) iar suprafața agricolă trece de 540 ha. Membrii întovărășirii sînt oameni harnici și cu o mare experiență în cultivarea legumelor și a culturilor de cîmp.

Cu toate acestea, în cei patru ani care au trecut de la înființarea ei, această întovărășire nu a dobîndit rezultate pe măsura posibilităților pe care le are. In anul trecut, bunăoară, membrii acestei întovărășiri au obținut cu aproape 300 kg grîu, 1.200 kg porumb, 18.000 kg sfeclă de zahăr la hectar mai puțin decît întovărășiții din Micălaca.

Rezultatele slabe dobîndite de această întovărășire se datoresc lipsei de organizare a muncii, faptului că întovărășiții execută în comun un foarte mic număr de lucrări agricole. De obicei, la această întovărășire, membrii execută în comun numai aratul — și acesta cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-ului — și o parte din lucrările de însămînțări. Restul lucrărilor, întovărășiții le execută de unul singur, fiecare cînd și cum crede de cuviință. Există ce-i drept, uneori, cazuri de întrajutorare între membri, însă ele se desfășoară la întîmplare și nu după un plan, după anumite norme stabilite de adunarea generală. Lucrînd de unul singur, întovărășiții nu au putut în nici o campanie agricolă să execute lucrările în cele mai bune condiții. Așa de pildă, s-au petrecut lucrurile în primăvara acestui an. Din cauza umezelii provenite din ploi, suprafețe mai destinate culturii porumbului au trebuit să fie semănate cu forțele proprii ale întovărășiților. Intovărășiții Stoianov Gheorghe, Draghinov Francisc și alții care posedă semănători pentru porumb, au putut să execute însămînțatul acestei plante la timp pe terenurile pe care le au în întovărășire. Mulți alți întovărășiți însă, care nu au atelaje, nu au reușit să execute această lucrare decît cu mult mai tîrziu. In timpul campaniei, s-a văzut cît de mult dăunează întovărășiților lipsa unor semănători fond obștesc al întovărășirii, cele 3 semănători pentru porumb din proprietatea personală a întovărășiților fiind cu totul insuficiente pentru însămînțarea la vreme a porumbului pe suprafața destinată acestei culturi.

Buna organizare a muncii este îngreunată la această întovărășire și de alte lipsuri. Datorită unor neglijențe la comasarea terenului întovărășirii care în prezent este împărțit în 3 trupuri principale, mulți întovărășiți ca Bogdanov Ion, Ciurac Anton și alții au pămînturile lor răspîndite în 3-4 parcele.

Vinovate de situația existentă la întovărășirea din Vinga sînt în bună măsură organele locale de stat și agricole care nu au dus o susținută muncă de lămurire în rîndul întovărășiților spre a-i convinge că este în interesul lor să facă în comun lucrările agricole.

Organele agricole nu au ajutat pe întovărășiți să facă o comasare rațională a teritoriului întovărășirii, fapt care ar fi ușurat organizarea muncii în comun. Tehnicienii punctului agricol (șeful punctului ing. Radu Ion), merg prea rar în mijlocul întovărășiților pentru a le da îndrumările agrotehnice și organizatorice de care aceștia au nevoie. Cred oare organele agricole și de stat din Vinga că întovărășirea se va dezvolta de la sine, fără sprijin și îndrumare temeinică?

Numai trecînd la organizarea muncii în comun întovărășiții din Vinga vor putea să folosească toate posibilitățile pe care le au, să facă din întovărășirea lor o unitate de producție agricolă puternică și să-și asigure venituri mari.

GH. EICHNER

Copilărie fericită

Copiii din patria noastră se bucură de o grijă părintească din partea statului.

1) In pătucurile curate din camerele luminoase și spațioase ale creșei, copiii muncitorilor de la G.A.S. Recaș, regiunea Timișoara, petrec multe ore plăcute și odihnitoare.

2) In comuna Boroaia, raionul Fălticeni, țărancele muncitoare au la dispoziție o casă de nașteri bine utilată și încadrată cu personal calificat.

3) ...Un teatru pe măsura lor!

Copiii colectiviștilor de la G.A.C. Sintana urmăresc cu mult interes pățaniile șiretului vulpoi și ale lui Iepurilă.

Să cunoaștem și să combatem dăunătorii culturilor agricole

Gărgărița porumbului sau rățișoara

Gărgărița porumbului sau rățișoara este un gîndac lung de 8—12 mm, avînd partea de jos a corpului de culoare neagră, iar cea de deasupra cenușie, acoperită cu solzi mici de culoare brună-cenușie. Capul se termină cu un cioc lung și lat, asemănător ciocului de rață, de unde îi vine și numele de rățișoară.

Ciclul de dezvoltare durează doi ani. Peste iarnă, în pămînt se găsesc atît larve, cît și adulți. Primăvara, pe la sfîrșitul lunii aprilie, cînd timpul se încălzește, sau la începutul lunii mai, adulții (gîndacii) ies din pămînt, se ascund pe sub bulgări, iar mai tîrziu încep să atace plăntuțele de porumb, sfeclă, tutun, floarea-soarelui și altele. Cele mai mari pagube le produc porumbului, căruia îi mănîncă frunzele, ceea ce face ca planta să sufere sau chiar să se usuce.

In parcelele arate din toamnă și însămînțate cu porumb în primăvară, atacurile sînt mai mici și plantele au mai puțin de suferit de pe urma acestui dăunător decît cele care au fost însămînțate în terenuri arate în primăvară. Un mare număr din acești gîndaci trăiesc și în locurile puternic îmburuienite, în haturi, sau pe marginea drumurilor.

In anul acesta, s-au semnalat atacuri ale gărgăriței porumbului în regiunile Galați, Constanța, Craiova, București, Ploești și Pitești.

Contra gărgăriței porumbului se poate lupta prin prăfuirea culturilor cu arseniat de calciu, dîndu-se 12—15 kg la ha. Rezultate și mai bune se obțin atunci cînd împrejurul culturii de porumb atacate se fac, cu ajutorul plugului, șanțuri de prindere a insectelor. Aceste șanțuri se prăfuiesc cu hexacloran (nitroxan agricol). In șanțuri, se adună gîndacii, care, în contact cu substanțele chimice, mor.

Substanțele chimice și aparatura necesară prăfuirii culturilor de porumb se găsesc la secțiile agricole raionale.

ING. MIHAI IONIȚĂ

Cum se organizează stupăritul pastoral

Stupăritul pastoral este una din metodele prin care se poate obține o productivitate ridicată a familiilor de albine. Prin stupăritul pastoral se înțelege transportarea și așezarea stupilor la cîmp, la o depărtare de 3—10—20 km de vatra stupăriei, pe timpul cînd înfloresc principalele plante melifere: rapița, plantele de pe pășuni și fînețe, floarea-soarelui, busuiocul de miriște, bumbacul și altele.

In felul acesta, se creează familiilor de albine posibilitatea de a folosi în cursul sezonului activ cîte 3—4 culesuri și chiar mai mult, față de 1 sau cel mult 2 culesuri, cît se folosesc prin aplicarea stupăritului staționar.

Pentru buna organizare a stupăritului pastoral, este necesar ca înainte cu 10—15 zile de scoaterea stupilor în cîmp, să se facă recunoașterea terenului și alegerea vetrei stupăriei.

In alegerea vetrei stupăriei, pe timpul primăverii și toamnei se va avea în vedere ca aceasta să fie situată în locuri însorite, ferite de curenți și vînturi puternice, iar în timpul verii, pe locuri umbrite, dar, cu mult aer. In orice caz, vatra stupăriei trebuie să fie cît mai aproape de plantele melifere, fără a fi însă situată lîngă ape mari, drumuri, căi ferate etc.

Tot înainte de a fi transportate la cîmp, familiilor de albine li se va face un control amănunțit, pentru a se vedea starea sănătății lor. Cînd se constată că unele familii de albine sînt bolnave de boli ale puietului, deplasarea acestora la cîmp nu va fi făcută decît cu autorizația sfatului popular raional, iar vatra stupăriei va fi așezată la cel puțin 4 km de alte stupării.

De asemenea, înainte de transportare se va avea grijă ca toate crăpăturile găsite la stupi să fie astupate. Se va revizui sistemul de aerisire a interiorului stupului și vor fi scoși din cuib și transportați separat acei faguri care s-ar putea rupe în timpul drumului: fagurii prea plini cu miere, cei deteriorați, sau fagurii clădiți în rame neînsîrmate etc. In timpul transportului, ramele vor fi fixate, pentru a nu se mișca.

La împachetarea stupilor este bine să se lase albinelor un spațiu de refugiu în capac, să se adauge un magazin gol sau să se scoată 2—3 faguri din cuib, asigurîndu-se astfel o aerisire puternică a interiorului stupului. Primăvara și toamna, cînd timpul este mai răcoros, spațiul de refugiu poate fi mai mic, iar aerisirea interiorului mai slabă.

Transportul stupilor în cîmp se face cu 5—7 zile înainte de înflorirea plantelor. Aceasta, pentru ca la începutul înfloririi, albinele să fie liniștite și orientate pe noul loc. Deplasarea stupilor se face în timpul verii noaptea, pe răcoare, iar primăvara și toamna și în cursul zilei.

Inainte de încărcare, cînd toate albinele sînt înăuntru, stupii se vor închide bine. Dacă transportul se execută noaptea, urdiniștile se închid seara, după încetarea zborului albinelor. Inainte de a închide urdinișul unui stup, se deschid găurile de aerisire a interiorului.

Pentru a se feri stupii de zguduituri și loviri în timpul transportului, pe fundul căruței sau al autocamionului se va așeza un strat de paie, fîn sau iarbă, iar între stupi se vor pune, de asemenea, șomoioage de paie, fîn sau iarbă.

După ce s-a ajuns la destinație, stupii se vor descărca și așeza pe teren, la 4—5 m depărtare unul de altul. După vreo oră, se vor deschide urdiniștile pe toată lungimea lor, se vor închide găurile de aerisire a interiorului stupului. Despachetarea stupilor se face în aceeași zi, spre seară, sau a doua zi, urmînd apoi un control amănunțit al cuibului, spre a fi înlăturate neajunsurile cauzate de transport.

Ing. MIRCEA COPAITICI
Institutul de cercetări zootehnice

Tot satul să mănînce PIINE ALBĂ!

Am întîlnit țărani care trăiesc bine și mi-au spus că totuși nu sînt pe deplin mulțumiți. Mănîncă pîine ca spuma laptelui, cît roata carului, îmbracă țoale din pănură faină și au pus la muzeu tradiționala opincă romînească. Cu asemenea oameni am stat la taifas în comuna Tudor Vladimirescu, de prin părțile Aradului. Sînt colectiviști. Romîni și germani.

Am socotit că, trăind astfel, oamenii aceștia n-au de ce să fie supărați. Dar m-am înșelat. Unii dintre ei — chiar președintele gospodăriei colective — erau oarecum prinși de nemulțămire. Să știi că o fi vreo hibă mare la gospodărie, mi-am zis. Că nu-i supărat un om, ci zece. Nici președintelui, nici secretarului organizației de partid, nici brigadierilor, nici altor colectiviști nu le erau boii acasă.

— Păi, dacă aveți aproape tot ce vă trebuie, de ce sînteți mohorîți? îi trag eu de limbă.

— De-aia, domnule tovarăș, zice Ion Fus.

Uite, al dracului, gîndesc eu, ăsta îmi spune două vorbe din care nu pricep nimic și mă mai și ia peste picior cu „domnule tovarăș". Imi dau seama că Ion Fus nu știe bine romînește și că expresia „domnule tovarăș" a vrut-o reverențioasă, nu ironică. Dar pînă la urmă am aflat eu care-i buba. M-am băgat în inima primitoare a oamenilor și ei într-a mea, bucurîndu-ne împreună. M-am pus cu ei la lung taifas, i-am îmbiat cu țigări și, după ce am terminat cu țigările mele, am luat dintr-ale lor. Și iară am luat-o de la început, că n-am putut să pricep cum poate să fie un om nemulțămit cînd pîinea albă sălășluiește pe masa lui, cînd anul trecut valoarea zilei-muncă a fiecărui colectivist a fost de 43 de lei.

Cel mai mult am stat de vorbă cu un tînăr, pe nume Mihai Amanigi.

— Dar spune-mi, tovarășe Mihai, dumneata, dacă zici că azi trăiești ca pașa, de ce ești așa de plouat?

— ...Ei, dracu să se bage-n pașa, că eu nu mi-s ca el. Pașa șede, mîncă și bea. El îi trîntor. Eu lucru, mînc și beau. D-apoi asta nu-i tot una. No, bine vorbesc ori ba?

— Fain, hotărăsc eu.

— Fain, fain, da' e o hibă.

— No, spune-o dară!

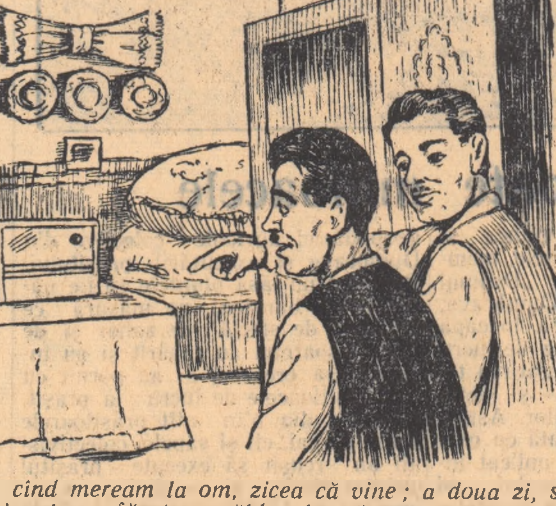
— Mai dă-mi o țigară de la București, c-apoi ți-oi da eu una de la Arad... Vezi dumneata, noi așa am învățat la partid: să merem înainte și să ducem după noi tot

2 TOT SATUL SĂ MĂNINCE PIINE ALBĂ!

satul. Că, ce folos că eu trăiesc bine, și vecinul se zbate în nevoi. La noi mere bine colectiva, da' vrem să meargă și mai bine. Sîntem aci 312 familii. Mai tot satul.

— D-apoi asta-i tare fain.

— Nu, poate fi și mai fain. Acum, lasă-mă pe mine să vorbesc. Anul trecut, după ce-am împărțit veniturile, au mai venit alături de noi încă 30 de familii. Ei, dar după Congresul partidului, am început noi să lucrăm altminteri. Aci, la colectivă, am făcut o ședință de partid, la care i-am poftit pe toți colectiviștii fruntași. Și atunci, am hotărît să merem din casă în casă și să-i chemăm pe toți individualii din comună alături de noi.

Sara, cînd meream la om, zicea că vine; a doua zi, se scărpina la ceafă și o scălda: ba că nu vrea muierea, ba că să mai vadă pînă la toamnă, ba pe dracu', ba pe diavolu'. Greu, tovarășe, greu se urnesc oamenii, deși îi tragi spre bine. Nu poți să lucri cu inima și sufletul omului cît ai bate din palme. Dar nici noi nu ne-am lăsat descurajați. Du-te azi, du-te mîine, du-te poimîine, du-l pe neamț și pe romîn la tine-n casă, arată-i mobila, porcii din cămară și cei din cocină, vaca din grajd, țoalele cele noi ale muierii și pune radio să-i cînte una și apoi nu-ți mai spune că faci propagandă degeaba. No, dară, ca să nu mai fiu zamă lungă, îți spun că după

TOT SATUL SĂ MĂNINCE PIINE ALBĂ! 3

ce toți colectiviștii fruntași au muncit în felul ăsta, tare ne-am bucurat; acum, nu de mult, au mai intrat în colectivă încă 106 familii... No, fă bine și mai dă-mi o țigară!

— Iartă-mă, le-am terminat.

— Atunci, poftește și ia o mărășească de la mine.

— Totuși, n-am înțeles de ce ești nemulțămit, — îi zic eu.

— Mi-s. Sigur că mi-s. Că mai sînt 24 de familii în toată comuna care n-au intrat în colectivă. Eu nu zic că oamenii ăștia trăiesc în sărăcie lucie ca pe vremea grofilor. Da' ca noi, colectiviștii, nu trăiesc. De asta mi-s supărat. Dacă te gîndești numai la buricul tău, nu ești om. Dacă ești colectivist fruntaș și ai dat de trai și civilizație, apoi fă bine și atrage după tine... și pe restul de individuali... Rămîi sănătos, mai ia o mărășească, c-am plecat la brigadă.

Mihai Freisinger mi se laudă cu produsele ce le-a dobîndit anul trecut. Mai are atîta grîu din an, că-i ajunge pînă la vara viitoare. Ii supărat pe muiere că-i face tot un fel de plăcintă, cu mac, și toată ziua bea apă. Domocoș Constantin, de asemenea, îmi spune că trăiește „boierește".

— Vrem, tovarășe, ca de la toamnă tot satul să mănînce pîine albă. Și asta de noi depinde. Că mai repede mă crede pe mine și romînul, și neamțul, care mi-s vecini cu casa, ca pe altul pe care nu l-au văzut de cînd e lumea... Să trăiască toți țăranii ca noi: casă bună, zi fără post, țoale noi, bani la buzunar. A, nu ți-am spus că în anul acesta, în ajunul lui 1 Mai, s-au împărțit colectiviștilor, ca avans, 30.000 lei.

Ion Fus îmi spune că are un „caz". E vorba despre țăranul muncitor Silvestru Ivasciuc, care nu vrea să mănînce plăcintă cu mac în fiecare duminică și peste săptămînă. Baci Ion Fus zice că are să-l poftească la el acasă și are să se țină de capul lui, pînă în ziua cînd o porni pentru totdeauna către trai de om civilizat.

Mai stau o fîrucă la taifas cu Lazăr Vanciu, președintele gospodăriei. E un om tînăr. Oamenii îmi spun față de el, că-i aspru și bun. Și dumnealui e nemulțămit că mai sînt 24 de familii în afara gospodăriei.

— Totuși, zic eu, am să vă laud la gazetă pentru că ați muncit bine.

— Ba să nu faci una ca asta, tovarășe. Dacă va trebui, laudă-ne mai încolo, cînd o fi tot satul colectivizat.

Am vorbit apoi cu secretarul organizației de partid. Și el era de părerea președintelui.

Cu sau fără voia colectiviștilor din comuna Tudor Vladimirescu, rog acum pe cititori să-mi îngăduie de

4 TOT SATUL SĂ MĂNINCE PIINE ALBĂ!

a-mi spune părerea asupra oamenilor care, deși au dat de trai și civilizație, sînt îngrijorați pentru cei ce încă n-au pășit pe calea belșugului și bunăstării.

Asemenea oameni numai în gospodării colective cresc. Modești și harnici și peste măsură de grijulii față de soarta consătenilor lor. Grija aceasta este pe cît de legitimă, pe atît de omenească. Desigur că numai partidul, prin politica sa înțeleaptă, poate să crească asemenea oameni.

Am părăsit sediul gospodăriei colective din comuna Tudor Vladimirescu mai bogat la minte și mai larg la inimă. Am pornit pe cîmp. M-am oprit la dolma Mureșului și am privit în zare pînă la marginea cerului. E

cuprinsă în acest unghi de vedere moșia sutelor de țărani, romîni și germani, înfrățiți în muncă și-n viață pe calea belșugului și bunăstării. M-am plimbat prin holde și am stat de vorbă cu grîul crescut pînă mai sus de genunchi. L-am cercetat fir cu fir și nici de leac n-am găsit o pălămidă. Stăpînii moșiei, mi-a spus grîul l-au plivit. Aliniată și strălucind în bătaia soarelui sfecla de zahăr mi-a spus că a primit cea de a doua prașilă.

Ținîndu-se de mînă, de nedespărțit, holdele colectiviștilor mi-au dat să înțeleg că în curînd în comuna aceasta tot omul va mînca numai pîine albă. Numai atunci, colectiviștii vor fi pe deplin fericiți.

GEORGE CIUDAN

Grădinari iscusiți

Cîndva, să tot fie de atunci o viață de om, sau poate două, în vatra comunei Bistrița din raionul Turnu Severin nu se afla pămînt prielnic pentru grădinărie. În ultimii ani, însă, bistricenii au modificat cursul unui pîriu și l-au obligat să ude, după voința lor, aproape 80 ha, pe care au început să cultive legume.

Munca n-a fost ușoară, dar greul a fost învins și azi aproape fiecare familie are între 25-30 de ari de grădină. Vestiți în tot raionul au ajuns bistricenii prin legumele lor de bună calitate, cu care aprovizionează orașul Turnu Severin și alte orașe. Gheorghe D. Stăiculescu și Alexandru Popescu, pe care i-am găsit muncind de zor în grădină, m-au ajutat să înțeleg că „secretul" de a produce legume și zarzavaturi de calitate și în mare cantitate constă în primul rînd în felul în care ei își muncesc pămîntul, în împletirea experienței lor cu cunoștințele căpătate de la inginerul agronom Crețoiu, care-i îndrumă întotdeauna în mijlocul lor.

Mulți dintre grădinarii bistriceni dobîndesc în fiecare an producții mari de legume și venituri sporite. Ei izbutesc să culeagă două și chiar trei recolte pe an de pe aceeași suprafață de teren. Astfel, în fiecare toamnă, după recoltarea verzei și a roșiilor tîrzii, ei ară adînc pămîntul și pe unele suprafețe, prin rotație, însămînțează spanac, mazăre, salată, ceapă și alte legume, a căror recoltă o valorifică primăvara prin luna aprilie. Apoi urmează culturile de vară, în care domină roșiile, ardeii, castraveții. Prin luna august, însămînțează de obicei morcovii, varza, roșiile de toamnă etc., care-și mențin vegetația pînă în noiembrie, cînd iarăși se însămînțează mazăre, spanac etc. pentru primăvara anului viitor. Alții aplică procedeul culturilor intercalate.

Așa se face că Gheorghe D. Stăiculescu, muncind în felul acesta 0,30 ha, de pe care a cules două recolte pe an, a reușit să scoată produse în valoare de peste 12.000 lei. Și mai semnificativ în acest sens este exemplul grădinarului Gheorghe Ciupescu. Tot de pe 0,30 ha el a cules trei recolte într-un an. Cu banii luați din valorificarea legumelor și-a cumpărat o mulțime de lucruri, printre care mobilă nouă și o mașină de cusut.

Vorbind despre grădinarii fruntași, trebuie amintiți și Gheorghe Spulbatu, Ianoș Anghel și alții, care, întocmai celor arătați mai sus, muncesc cu hărnicie pămîntul și obțin recolte sporite.

— Dacă reușim să scoatem de pe aceeași suprafață și cîte trei recolte — mi-a spus tovarășa Petria Anastasiu — apoi asta se datorește și faptului că noi nu întîrziem cu însămînțarea și plantarea legumelor și zarzavaturilor. Salata, mazărea și spanacul, care se recoltează primăvara, le însămînțăm cam în cea de a doua jumătate a lunii noiembrie.

Și ca să întărească, parcă, cele afirmate, îmi arată mazărea însămînțată din toamnă, pe care o prășise de două ori și care acum era gata să-și reverse florile.

Cît privește anul acesta — a continuat ea — cu toate că primăvara a fost tare capricioasă, în Bistrița, pînă la începutul lui mai, au fost puțini grădinari care să nu fi terminat de însămînțat și plantat legumele și zarzavaturile.

Pe Ianoș Constantin l-am găsit tocmai cînd, împreună cu soția sa, planta răsadurile de roșii. Înainte de plantare, el executa fasonarea și mocirlirea rădăcinilor.

— Aceste două operații, ca și controlul prinderii plantelor după 4—5 zile și completarea golurilor, sînt lucrări pe care trebuie să le știe bine orice legumicultor, dacă vrea să culeagă recoltă bogată, a ținut să-mi sublinieze el.

Cînd am plecat dintre grădinari, seara începuse să-și lase umbrele asupra satului. Pe fîșia de teren dintre șosea și vechiul vad al rîului subjugat — pămîntul grădinarilor — munca era încă în toi.

N. GRASU

Țăranii muncitori din comuna Breasta, raionul Craiova, sînt vestiți pentru priceperea lor în cultivarea legumelor. În foto: cultivatoarea Giurcă Elena, care este cunoscută ca fiind una din fruntașele în grădinărit din sat, controlînd împreună cu o vecină a sa răsadurile de roșii.

Vești de la corespondenți

Se pregătesc pentru strînsul recoltei

În urma consfătuirii de producție care s-a ținut de curînd la S.M.T. Zănoaga, raionul Caracal, mecanizatorii s-au angajat ca pînă la 27 mai să termine în întregime reparațiile mașinilor agricole necesare campaniei de recoltat și treierat.

Pînă în prezent, batozele planificate au fost reparate în procent de 85 la sută, iar secerătorile-legători în procent de 60 la sută.

La repararea mașinilor agricole s-au evidențiat în mod deosebit, depășind norma zilnică, mecanizatorii Vasile Scurtoiu, Costică Gheorghe și Constantin Voiculescu. Ei muncesc cu tot mai mult avînt, în dorința de a termina reparațiile înainte de termenul fixat.

V. Popescu

Peste 5.000 ha tarlalizate în raionul Buzău

Cînd, cu luni în urmă, s-a vorbit țăranilor muncitori din comunele raionului Buzău despre foloasele tarlalizării, mulți dintre ei nu s-au sfiit să-și arate neîncrederea față de rezultatele pe care le-ar putea obține efectuînd aceasta.

În urma muncii de lămurire dusă de organele de partid și de stat, în multe comune țăranii muncitori au trecut la tarlalizare. Astfel, în comuna Vernești s-au tarlalizat la începutul primăverii 767 ha, pe care s-a însămînțat porumb.

De asemenea, țăranii muncitori din comuna Gherăseni au tarlalizat 108 ha pentru cultivarea sfeclei de zahăr și peste 1.600 ha pentru cultivarea porumbului. Rezultate bune în această privință s-au obținut și în comunele Costești, Vadu Pașii, Cindești și altele, unde comuniștii, membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare și tehnicienii agricoli au desfășurat o rodnică muncă de lămurire.

În prezent, în raionul Buzău sînt tarlalizate peste 5.000 ha de teren arabil.

Maria Constantinescu

Însemnate realizări prin autoimpunere

De curînd, în comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, s-a ținut o adunare populară la care au participat peste 400 de cetățeni veniți din toate satele comunei.

După ce s-a citit darea de seamă asupra încasărilor și cheltuielilor din autoimpunere pe anul 1955 și s-au arătat realizările obținute, ca extinderea rețelei electrice, renovarea școlilor din Broșteni și altele, cei prezenți au stabilit lucrările ce urmează a fi executate prin autoimpunere în acest an.

Apoi s-a hotărît ca din sumele pe anul 1956 să se construiască în satul Frasin un cămin cultural, iar la Gura Negrii să se construiască două poduri peste Bistrița, pentru ca cetățenii din Holdița și Hăleasa să poată comunica mai ușor cu restul comunei. S-a mai aprobat și terminarea reparațiilor la școlile din Broșteni.

Numeroși participanți la adunare și-au luat angajamentul să sprijine acțiunea de încasare a sumelor din autoimpunere și să transporte materialele necesare construcțiilor. Dintre aceștia fac parte Ilie Roman, Gheorghe Pătrașcu, Vasile Gavril etc.

Vasile Dumitrescu

Îndrumare agrotehnică concretă

Tehnicianul agronom Gheorghe Ioana, din comuna Siliștea Crucii, raionul Băilești, dă un prețios sprijin întovărășiților din această comună în lupta pentru obținerea unor recolte mari la ha.

În clișeu: tehnicianul Gheorghe Ioana, în cîmp, explicînd întovărășiților de ce trebuie scoasă secara furajeră din culturile de grîu.

Foto: N. SCARLET

Însemnări

Încă o comună electrificată

O ogradă împrejmuită cu gard nou. Înăuntru, nu departe de șosea, o casă nouă, încă nevăruită pe dinafară. Deși ceasurile arată ora 9 dimineața, dintr-o cameră răzbate o melodie săltăreață, executată de o orchestră populară.

Mă întîmpină țăranul muncitor Vasile Șt. Iordache, un tînăr cam la 25 de ani, oacheș, purtînd o cămașă violetă și niște pantaloni negri de cizmă. Ține în mînă o sapă.

— Tocmai lucram în grădină, dincolo, îmi spune el, ferindu-se să-i string mîna plină de pămînt. N-am decît 2 ha și jumătate de pămînt, dar le lucrez „ca la carte". Mulți de pe la noi, din comună, zic că încă nu-i vremea... Dar eu îmi prășesc usturoiul, ceapa și celelalte legume, să nu rămînă un firicel de iarbă... De altfel, acum sînt mai mult cu cartea de agrominim în mînă decît astă-iarnă. De două săptămîni, doară, mi-am tras lumină electrică...

Și Vasile Șt. Iordache m-a poftit în casă să-mi arate cum i-au fost instalate becurile electrice în fiecare odaie, două prize, antena pentru radio... Pe chipul lui și al nevestei sale citeam multă bucurie.

— Noi am slugărit de cînd eram copilandri tot pe moșiile boierilor, mi-a spus femeia. Nici prin visul visurilor nu gîndeam să avem într-o zi casa noastră, și în casă lumină electrică și radio. Dar azi, cine muncește are și parte. Anul trecut, în afară de un hectar cu grîu și 25 de ari cu porumb, am pus jumătate de pogon cu grădină. Am făcut contract cu cooperativa pentru legume și zarzavaturi și am cîștigat bine. Iată...

Și cu un gest mi-a arătat casa, paturile, macaturile alese...

L-am întrebat pe Iordache cît plătește pe lună pentru curentul electric. Drept răspuns, a tras un sertar și de acolo un dosar cu hîrtii.

— Pe 3 luni am dat 39 de lei. Adică treisprezece lei pe lună. Și, cum văzurăți, am și un bec mare afară, în fața ușii. Am și aparat de radio cu 4 lămpi. 810 lei am dat pe el.

Am vizitat, în această zi însorită de mai, și gospodăriile altor țărani muncitori, dintre cei 40 care au introdus deja lumină electrică în casele lor. Aparate de radio aveau și Petrișor I. Păun și Oprișor Neagu. La alții, electricienii Nicolae Turcu și Vasile Șt. Florea lucrau la racordarea rețelei electrice și la instalații.

În comuna Cornetu, azi, toate instituțiile: sfatul popular, școala, căminul cultural, dispensarul, cooperativa, sînt electrificate. Au fost instalate becuri electrice și pe ulițe. Lucrările au început în ianuarie și de curînd ele au fost complet terminate.

— Au muncit oamenii cu multă vrednicie, mi-a spus președintele sfatului popular, tov. Vasile Băbuș. Unii au ajutat cu căruțele la transportul stîlpilor pentru susținerea firelor electrice. Alții, la făcutul gropilor. Directorul școlii i-a mobilizat pînă și pe elevi. Deputații sfatului, cum sînt Marin S. Niculc ori Ștefan Stanciu, au mers din casă în casă și le-au explicat oamenilor marea însemnătate a electrificării comunei noastre. Și țăranii muncitori au ieșit cu mic, cu mare, prestînd multe ore de muncă voluntară la lucrările ce trebuiau efectuate.

Un singur necaz au acum unii locuitori ai comunei Cornetu. Anume, celor care locuiesc pe partea stîngă a șoselei și vor să-și electrifice gospodăriile. Secția de gospodării comunale a sfatului popular regional le pretinde să-și procure stîlpi mai înalți decît cei de la rețeaua telefonică ce este întinsă prin fața ogrăzilor lor. Unii nu au încă posibilități să-și procure astfel de stîlpi.

Am stat de vorbă și cu tov. ing. Niculae Ionescu, de la sfatul popular regional, care se ocupă de această problemă. Dînsul mi-a spus:

— Cu sprijinul nostru și al țăranilor muncitori din comună cu mai multe posibilități, credem că și țăranii muncitori din Cornetu care au casele pe stînga șoselei își vor putea electrifica în scurt timp gospodăriile.

Făgăduiala aceasta o să-i bucure mult pe cei din Cornetu. Și mai mult o să-i bucure traducerea ei în fapte.

AL. RAICU

Cum reușesc să obțin producții mari de lapte

Sînt 5 ani de cînd lucrez la gospodăria agricolă de stat Budești. Aici am învățat meseria de mulgător și datorită rezultatelor obținute, începînd din anul 1952, mi s-a acordat titlul de fruntaș pe gospodărie. Anul trecut, de exemplu, am depășit planul la producția de lapte cu aproape 10.000 de litri.

Din cele 16 vaci pe care le îngrijesc, 10 fac parte din lotul vechi. Spun acest lucru ca să nu se creadă că depășirea planului s-a realizat datorită faptului că în lot am avut vite mai bune. Producția mare se explică prin aceea că animalele s-au bucurat de o îngrijire atentă. Așa, de exemplu, vaca „Jeana" de rasă Schwitz a dat în 1955 cu 1.600 litri de lapte mai mult decît în 1953.

Voi arăta, pe scurt, metodele pe care le folosesc pentru a obține producții mari de lapte.

De foarte mare importanță este combaterea sterilității. Pentru aceasta, eu țin o evidență strictă a montei și fătării fiecărei vaci în parte și am grijă ca întotdeauna, între a 17-a și a 21-a zi de la fătare, dată cînd apar primele călduri, să duc vaca respectivă la montă. Monta se face repetat la un interval de 12 ore. Procedînd în felul acesta, în lotul ce-l am în primire în nici un an nu am avut vaci sterpe.

După cum se știe, un mare rol în sporirea productivității animalelor îl are modul în care acestea sînt hrănite și îngrijite, mai ales în perioada de gestație. Pentru buna dezvoltare a ugerului și a fătului, eu înțarc vacile cu 60 de zile înaintea fătării. Înțărcarea o fac treptat într-o perioadă de 10—11 zile. În acest timp, micșorez treptat rația de furaje a animalelor respective, scoțîndu-le din hrană nutrețurile suculente și concentratele (în decurs de 3 zile), și reduc numărul mulsorilor. Introducerea suculentelor și a concentratelor în rația animalelor o fac apoi, de asemenea, treptat. În cele 2 luni pînă la fătare, rația de hrană a vacilor gestante crește încetul cu încetul, pînă se ajunge ca fiecare vacă gestantă să primească o rație egală cu a unei vaci cu o producție zilnică de 15 litri de lapte. Cu 7—8 zile înainte de fătare, vacile gestante sînt separate de celelalte, fiind trecute în boxa pentru fătare, unde sînt atent supravegheate atît ziua, cît și noaptea.

Cînd mai sînt 3—4 zile pînă la fătare, eu reduc concentratele la 1/2 din rație, vaca fiind hrănită aproape numai cu fîn de bună calitate.

În timpul perioadei de lactație, vacile primesc zilnic, cînd sînt ținute în stabulație, următoarea hrană: 5 kg de fîn de leguminoase, 3 kg de coceni, 5 kg de sfeclă furajeră, 5 kg de porumb însilozat, 50 gr de sare — toate acestea ca rație de întreținere — iar pentru fiecare litru de lapte dau în plus cîte 0,5 kg de fîn de leguminoase, 1 kg de sfeclă furajeră, 1 kg de porumb însilozat, 75 gr de uruială de porumb, 75 gr de tărîțe de grîu și 80 gr de șroturi. În timpul verii, această rație se modifică. În locul fînului și al suculentelor, vacile primesc, atît cît pot să mănînce, nutrețuri verzi, ca secară, borceag, lucernă, porumb. Aceste nutrețuri se cosesc și se dau la grajd de 2 ori pe zi, dimineața pe la ora 10 și după amiază, pe la ora 4.

Noi folosim această metodă de administrare a nutrețurilor verzi la grajd, deoarece gospodăria nu dispune de o pășune, unde, în timpul zilei, vacile să poată paște. Pentru a face, totuși, mișcare în aer curat și la soare, ele sînt scoase în padocuri zilnic, cîte 3 ore la amiază; apoi, după mulsul de seară, sînt lăsate pînă dimineața în padoc.

Vreau să spun ceva și despre modul cum administrez vacilor hrana. Atît eu, cît și ceilalți mulgători din gospodăria noastră, aplicăm de la începutul acestui an metoda hrănirii în 2 tainuri.

În afară de o hrănire rațională și făcută la timp, eu am grijă ca vacile să nu sufere de sete, deoarece aceasta ar duce la micșorarea producției lor de lapte. Fiindcă în grajd nu este introdusă apa, adăpatul la noi se face mai greu. Pînă în acest an, vacile se adăpau la gîrlă, care se află la o depărtare de 200—300 metri de adăposturi. În luna ianuarie, însă, s-a adus un motor, cu ajutorul căruia este scoasă apa dintr-un puț situat în apropierea grajdului.

Mă voi opri puțin și asupra felului în care mulg vacile. La cele 16 vaci pe care le îngrijesc, nu aplic aceeași metodă de muls, ci de la caz la caz. De pildă, eu folosesc mulsul în cruce, în linie sau cu 2 degete. Și am să spun de ce. După cum bine știe fiecare mulgător, nu toate vacile au același uger: unele îl au cu sfîrcurile mai bine dezvoltate, mai lungi și mai îndepărtate, așa cum sînt 6 din vacile mele. La acestea, eu aplic mulsul în cruce și cu mîna plină. La alte 6 vaci, eu aplic mulsul în linie, fiindcă sfîrcurile nu sînt toate de aceeași mărime și sînt mai adunate; și, în sfîrșit, la 4 din vaci, eu aplic mulsul cu 2 degete, deoarece sfîrcurile sînt tari și puțin dezvoltate. Pentru ca laptele să vină mai ușor, eu masez întotdeauna ugerul cîte 1—2 minute înainte de a mulge și, la sfîrșit, de asemenea. Vacilor care slobozesc laptele mai greu, le masez ugerul și în timpul mulsului.

O problemă însă ne frămîntă îndeosebi pe noi, mulgătorii, și anume aceea a reducerii prețului de cost al laptelui. Cu toate că anul trecut am realizat planul la producția de lapte, totuși, litrul de lapte a costat cu 47 de bani mai mult decît cel planificat. În acest an noi vom lupta ca prețul de cost să scadă cu mult. Pentru aceasta, însă, după părerea mea, cred că e necesar ca în cadrul gospodăriei noastre să fie luate o serie de măsuri.

Cred că ar fi necesar să se dea mai multă importanță însilozării nutrețului. În acest scop, propun să se însilozeze o cantitate de cel puțin 3—4 tone de nutreț pentru fiecare cap de vită mare, nutreț care să fie obținut mai ieftin decît în anul trecut.

De asemenea, construcția castelului de apă, care este începută, trebuie urgentată, pentru ca în grajduri să poată fi introdusă apa cît mai curînd.

TUDOR ENE
mulgător la G.A.S. Budești
regiunea București

Constructorii de mașini agricole sprijină pregătirea campaniei de recoltare

Spre sfîrșitul anului trecut, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini în colaborare cu Ministerul Agriculturii au organizat o consfătuire-schimb de experiență cu constructorii de mașini și unelte agricole de la uzinele „Semănătoarea" și mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat pentru a stabili cele mai productive tipuri de secerători-legători. Consfătuirea a indicat ca sarcină principală pentru colectivul uzinelor „Semănătoarea", fabricarea secerătorii-legători tip SL 54 și modernizarea secerătorilor existente în S.M.T.-uri la nivelul mașinilor de recoltat care au început să fie produse în anul 1954 și care s-au dovedit mai bune în campaniile de recoltare.

În ajutorul constructorilor de mașini agricole de la uzinele „Semănătoarea", care au primit sarcina să modernizeze 2.700 de secerători-legători tip SL 1951 și SL 1952 existente în unitățile socialiste ale agriculturii, au venit și metalurgiștii din peste 40 de întreprinderi din țară. Constituiți în echipe, ei au plecat în mijlocul mecanizatorilor din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat unde lucrează cu spor pentru ca în preajma campaniei de recoltare toate cele 2.700 de secerători-legători să fie modernizate.

Munca lor este rodnică. Pînă acum, s-au terminat în 91 de S.M.T.-uri și 4 gospodării agricole de stat lucrările de modernizare a mai mult de jumătate din tipurile vechi de secerători-legători.

După terminarea modernizării tuturor secerătorilor-legători de tip SL 1951 și SL 1952, metalurgiștii vor continua să rămînă alături de mecanizatori pînă la terminarea campaniei de recoltat din acest an pentru a urmări felul cum funcționează secerătorile-legători modernizate și pentru a-i instrui practic pe mecanizatori în vederea întreținerii acestor mașini.

Productivitatea sporită a muncii unite și organizate

Prin ce și-a dovedit superioritatea sectorul socialist din agricultura regiunii Craiova în campania de primăvară

Pe meleagurile oltenești, ca și în celelalte regiuni ale țării, anul acesta primăvara a venit cu mare întîrziere. Această situație neobișnuită a impus oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii noastre să execute toate lucrările de primăvară într-un timp mult mai scurt decît cel obișnuit. Nu-i de loc ușor să însămînțezi 597.426 ha, din care peste 417.000 cu porumb, să execuți arături de primăvară pe o suprafață de aproape 200.000 ha și îngrijirea semănăturilor de toamnă pe 404.522 ha în condițiile unei primăveri întîrziate și cu toane, cum a fost cea din acest an. Datorită, însă, eforturilor mari și susținute depuse de toți oamenii muncii din agricultura regiunii noastre, colaborării strînse ce a existat pe toată durata campaniei între organele locale de stat și cele agricole, sprijinului puternic dat de către partid, regiunea Craiova a reușit să realizeze în întregime marele volum de lucrări planificat, situîndu-se printre regiunile fruntașe pe țară la însămînțări.

De la începutul și pînă la sfîrșitul acestei grele campanii agricole, sectorul socialist din agricultura regiunii noastre și-a dovedit superioritatea atît prin productivitatea sporită a muncii, cît și prin nivelul agrotehnic la care s-au executat lucrările. Cele 166 de gospodării colective, 1.446 de întovărășiri agricole și 139 de asociații simple pentru cultivarea diferitelor plante au fost mereu în fruntea bătăliei pentru terminarea neîntîrziată a însămînțărilor, constituind astfel un exemplu viu, concret, mobilizator, pentru toți țăranii muncitori cu gospodării individuale din cuprinsul regiunii.

Nerecupețindu-și eforturile, colectiviștii, ca și cei mai mulți întovărășiți din regiunea noastră, au reușit să termine cu 5—10 zile înainte de 1 mai însămînțările de primăvară. Merită să fie evidențiate în mod deosebit gospodăriile colective din Castranova, Amărăștii de Sus, Segarcea, Viasu, Gogoșu, Valea Mărcului, Izbiceni, Salcia și altele, întovărășirile agricole din Breznița, Dobrotești, Bîrca, Vlădaia, Foișoru, Corabia, Fîntîna Banului, care pînă la 20—25 aprilie au realizat în întregime planul campaniei de primăvară.

Urmînd exemplul însuflețitor al celor 12 gospodării colective și 76 de întovărășiri agricole, țăranii muncitori individuali de pe ogoarele raionului Vînju Mare au lucrat în timpul prielnic, din zori și pînă-n noapte, la arat și semănat. În seara zilei de 25 aprilie, ei au raportat cu mîndrie patriotică că raionul lor, primul pe țară la acea dată, și-a realizat sarcinile de plan la culturile din epoca I și a II-a în proporție de 100,2 la sută, iar planul global în procent de 99,8 la sută.

Spornică s-a dovedit a fi munca și în cadrul celor peste 7.000 de grupe și cete de întrajutorare care au funcționat în comunele și satele regiunii noastre în campania de primăvară. În această privință, este semnificativ faptul că cele mai multe comune, printre care Crivina, Calopăr, Foișoru, Vlădaia, Corabia, Amărăștii de Jos, unde au existat asemenea grupe și cete de întrajutorare, au reușit să termine însămînțările de primăvară cu 3—6 zile înainte de 1 mai.

Care este izvorul succeselor însemnate dobîndite de unitățile agricole cooperatiste în muncile agricole de primăvară? Mai întîi, trebuie să arătăm că în tot timpul iernii colectiviștii și întovărășiții din regiunea noastră s-au pregătit temeinic. Întreg utilajul agricol existent în unități a fost reparat și revizuit, sămînța, selecționată, a fost trimisă din vreme la laboratorul de analiză pentru a i se face proba germinativă, sau i s-a încercat puterea de încolțire în cadrul unităților, a fost cărat în platforme la capul locului gunoi de grajd în cantități mari. Muncind în comun, colectiviștii și o parte din întovărășiți au putut să planifice și să organizeze chibzuit fiecare lucrare, repartizînd sarcinile pe brigăzi și echipe. Țăranilor muncitori cu gospodării individuale care s-au pregătit fiecare de unul singur le-a fost mai greu să termine din vreme toate pregătirile în vederea muncilor de primăvară. În al doilea rînd, cînd a început să se desprimăvăreze, pe multe ogoare băltea încă apa. Colectiviștii și întovărășiții care au pămîntul unit în una, două sau chiar mai multe tarlale mari au ieșit imediat în număr mare pe cîmp și sub îndrumarea agronomilor au făcut șanțuri și gropi de scurgere a apei, grăbind astfel zvîntarea terenurilor. În acest fel, arăturile și însămînțările au putut continua, nepierzîndu-se nici o zi, nici o oră bună de lucru. De acest avantaj s-au bucurat și țăranii muncitori care s-au întrajutorat în muncă. Pe locul unuia sau al altuia din cadrul grupei de întrajutorare s-a putut lucra din primele zile, iar între timp s-au zvîntat și locurile celorlalți.

Ce a făcut țăranul muncitor cu gospodărie individuală pe ogorul căruia băltea apa? Lucrînd de unul singur, lui i-au trebuit 4, 5 și chiar 7 zile, numai ca să facă șanțuri de scurgere a apei de pe ogoarele mici situate la mari distanțe unul de altul. Dar nu numai atît. Nu toți țăranii muncitori individuali au avut atelaje. Așa că unii au trebuit să aștepte pînă ce vecinii sau rudele care au cai, plug și semănătoare au terminat de arat și semănat. Apoi, după cum se știe, fiecare țăran muncitor individual își are împărțit pămîntul în mai multe fîșii înguste, ce se află la cîțiva kilometri una de alta. Ei au pierdut zile întregi din timpul prielnic cu drumurile de la un ogor la altul. Iar în această primăvară, fiecare ceas a fost deosebit de prețios.

Perioada de executare a lucrărilor în sectorul individual s-a prelungit și prin faptul că aci se lucrează în cea mai mare parte cu plugul și grapa trase de animale. Munca este deci și mai grea, și mai puțin productivă.

Munca unită și organizată pe care au depus-o colectiviștii și o parte din întovărășiți, ajutorul primit de aceștia din partea S.M.T.-urilor sînt cheia succeselor dobîndite de ei în campania agricolă de primăvară. Avînd pămîntul comasat și dispunînd de mijloace mecanizate, brigăzile și echipele de colectiviști, în colaborare strînsă cu mecanizatorii S.M.T.-urilor au putut să lucreze planificat, să execute un volum sporit și complex de lucrări ca arat, cultivat, semănat, îngrijirea semănăturilor de toamnă etc., mai repede și mai bine decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Cele 16 S.M.T.-uri din regiunea noastră au avut întreg utilajul bine reparat, astfel încît, o dată intrate în brazdă, cele 674 de tractoare, 326 de semănători și 272 de cultivatoare au lucrat neîntrerupt, mai ales că la un număr de 45 la sută din tractoare a fost asigurat și schimbul II. Pentru a folosi pe deplin forța de tracțiune a tractoarelor, multe S.M.T.-uri au lucrat cu cupluri și agregate complexe de mașini, grăbind astfel ritmul de executare a lucrărilor.

Trebuie arătat, de asemenea, că, cu toate condițiile grele de climă din această primăvară, cooperativele agricole de producție, ajutate de S.M.T.-uri, au reușit să aplice în mai mare măsură decît în anul trecut metodele agrotehnice înaintate. Astfel, gospodăriile colective au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 66,4 la sută din suprafața planificată a fi semănată cu prășitoare, întovărășirile agricole 32,5 la sută, în timp ce în sectorul individual a fost însămînțat în cuiburi așezate în pătrat numai 26 la sută din întreaga suprafață de culturi prășitoare.

Colectiviștii, întovărășiții și asociații fruntași la însămînțări sînt în frunte și la lucrările de întreținere a culturilor. Iată, de pildă, că în timp ce întovărășiții au plivit pînă acum 46,6 la sută din suprafața ocupată cu culturi de toamnă, țăranii muncitori cu gospodării individuale au executat această lucrare numai pe 42,5 la sută din suprafață. La fel și la prășit. În timp ce colectiviștii realizaseră pînă mai zilele trecute 12 la sută din plan, individualii de-abia ajunseseră la un procentaj de 3 la sută. Această diferență este determinată, pe de o parte, de avansul pe care îl au unitățile agricole cooperatiste încă de la însămînțări, iar pe de altă parte, de faptul că unii țărani muncitori individuali n-au terminat încă semănatul bumbacului, al legumelor tîrzii etc. Aceasta îi împiedică să poată începe lucrările de întreținere a culturilor. Și unele gospodării colective au avut de însămînțat bumbac, dar în timp ce unele brigăzi au executat această lucrare, altele au început plivitul și prășitul. Așa a fost cazul cu gospodăriile colective din Gostavățu, Stoenești, Afumați etc.

Succesele dobîndite de unitățile agricole cooperatiste au fost larg popularizate în cadrul adunărilor populare organizate la căminele culturale, prin gazetele de perete și de stradă. În perioada desfășurării campaniei de primăvară, ele au fost folosite ca exemple vii, concrete, în munca politică desfășurată în scopul atragerii țăranilor muncitori individuali pe făgașul agriculturii socialiste. Și rezultatele s-au arătat a fi rodnice. De la 1 aprilie pînă în prezent, în regiunea noastră s-au mai întemeiat încă 4 gospodării colective, 196 de întovărășiri agricole și un mare număr de familii au intrat în unitățile agricole cooperatiste existente. Aceasta constituie pentru organele de stat și agricole din regiunea noastră un imbold puternic de a împleti în viitor și mai strîns, în activitatea depusă, sarcinile privind creșterea producției agricole cu cele ale luptei pentru lărgirea și întărirea sectorului socialist din agricultură.

ȘTEFAN BARBUCEANU
directorul Direcției agricole regionale Craiova

A apărut:

„Probleme agricole"

nr. 5—1956

DIN SUMAR:

M. STANCU — Pentru asigurarea fondului de sămînță pe anul 1957.

M. ULCENCO — Mecanizarea proceselor de producție, factor de prim ordin în creșterea productivității în agricultură.

I. MARTIN și I. STAN — Rezultatele economice ale culturii porumbului la G.A.C. Lenauheim.

GH. BILTEANU — Experiențe cu variația umidității solului pe fazele de vegetație la bumbac.

T. CRACIUN — Sporirea producției la porumb prin cultivarea a cîte 2 plante la cuib.

A. DAN — Hibridul dublu de porumb VIR 42 și perspectivele lui la noi în țară.

FR. PALFY, I. BARBAT și I. PUIA — Contribuții la cunoașterea acțiunii și eficacității ierbicidului 2,4 D

GH. OSANU, V. FILIMON, M. SPATARU — Elemente monografice și considerațiuni pentru dezvoltarea agriculturii din raza punctului agricol Ambud, regiunea Baia Mare.

F. JOSAN — Buruienile de carantină din regiunea Oradea.

V. ROȘCA — Cum s-au obținut recolte mari de porumb în anul 1955 în regiunea Oradea.

Vizitele membrilor delegației Sovietului Suprem al U. R. S. S.

La Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

Miercuri dimineața, membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., împreună cu A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, au vizitat Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

Oaspeții au fost însoțiți de deputații Gh. Vidrașcu și Al. Rogojinschi, precum și de A. Vlădoiu, președintele comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, și Steliana Năstăsescu, vicepreședinte al comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei.

In fața „Casei Scînteii", oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Sorin Toma, redactor șef al ziarului „Scînteia", deputat în Marea Adunare Națională, Nicu Dumitrescu, director general al combinatului, Paraschiv Becar, prim secretar, și Ion Magheru, secretar al Comitetului raional I. V. Stalin al P.M.R., Ion Marinescu, secretar al comitetului de partid al combinatului, Ion Florea, președintele comitetului de întreprindere, Aurel Busuioc, secretarul comitetului U.T.M., precum și de numeroși muncitori tipografi și ziariști.

Tov. Nicu Dumitrescu a adresat oaspeților un călduros salut și a arătat că datorită sprijinului larg acordat de Uniunea Sovietică s-a putut ridica măreţul edificiu de cultură care este Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

Membrii delegației sovietice au vizitat apoi diferite secții ale combinatului.

Pretutindeni, în secțiile vizitate, deputații sovietici au stat de vorbă cu muncitori și muncitoare despre condițiile lor de lucru și viață. Muncitori fruntași, printre care Dumitru Georgescu, șeful secției rotative cărți, Rozalia Mihail, lucrătoare la mașina plană, au primit cu emoție darurile oferite de oaspeții sovietici.

La rîndul lor, muncitorii combinatului au oferit daruri membrilor delegației Sovietului Suprem și i-au rugat să transmită poporului sovietic dragostea și recunoștința poporului romîn pentru marele lor prieten.

Mitingul de la uzinele „23 August"

Membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. au fost apoi oaspeții metalurgiștilor de la uzinele „23 August". Aci, ei au fost întîmpinați de tovarășii: C. Puținică, director general, Matei Nicolae, prim secretar al Comitetului P.M.R. al raionului 23 August, ing. Cornel Lazăr, secretar al comitetului de partid al uzinelor, Gh. Șerbănescu, președintele comitetului de întreprindere, Gh. Cojocaru, secretarul comitetului U.T.M., de ingineri, muncitori fruntași în producție, funcționari, care au urat oaspeților bun sosit.

Membrii delegației sovietice au fost primiți în sala de consiliu a conducerii uzinei, unde tov. C. Puținică le-a vorbit despre istoricul uzinelor „23 August" și despre dezvoltarea puternică pe care aceste uzine au căpătat-o în anii regimului democrat-popular.

Oaspeții au vizitat apoi cîteva din secțiile uzinei, oprindu-se adesea pentru a sta de vorbă cu muncitorii și tehnicienii. In atelierul de forjă grea, oaspeții s-au interesat de procesul de fabricare a arborelui motorului de 450 cai putere, pentru industria petroliferă. In secția de motoare, conducătorul delegației sovietice, F. R. Kozlov, a stat de vorbă cu inginerul Radu Muscan, cu fruntașul în producție Dumitru Udrea, cu strungarul Sotir Bădulescu și alții, interesîndu-se de felul în care se produc piesele pentru motorul de 120 c.p.

Conducătorul delegației sovietice, bun cunoscător al tehnicii metalurgice, a discutat cu ing. Mircea Iliescu, director tehnic, cu ing. Hass Teodor, adjunct al tehnologului șef, și alți ingineri și tehnicieni ai uzinei despre posibilitatea micșorării prețului de cost al unor piese, a economiei de material, reducerii volumului de muncă etc.

Oaspeții vizitează apoi alte secții. La secția de vagoane, la turnătorie, la sectorul mecanic, muncitorii îi întîmpină cu mare bucurie. In fiecare atelier sînt panouri roșii cu inscripțiile „Bine ați venit, oaspeți dragi", „Trăiască prietenia romîno-sovietică" scrise în limbile rusă și romînă. Peste tot, deputații sovietici discută prietenește cu muncitorii și tehnicienii, interesîndu-se de munca și de viața lor.

In sectorul mecanică ușoară a avut loc un miting la care au participat aproape 2.000 de muncitori, tehnicieni și funcționari.

Mitingul a fost deschis de tov. Gh. Șerbănescu, președintele comitetului de întreprindere al uzinelor „23 August".

A vorbit apoi tov. Constantin Duță, maistru în sectorul mecanic, care a spus printre altele:

— Am așteptat cu multă bucurie și nerăbdare vizita pe care o faceți în uzina noastră pentru a vă exprima sentimentele noastre de prietenie și recunoștință față de marele popor sovietic. Multe din mașinile pe care le vedeți în uzina noastră — strunguri, freze, mașini de rectificat, instrumente de măsurat și altele — sînt primite din marea dumneavoastră țară și reprezintă o bază puternică pentru îndeplinirea sarcinilor noastre de plan. Muncind cu aceste mașini și folosind metodele sovietice de muncă, fruntașii noștri realizează însemnate depășiri de plan.

Sîntem profund recunoscători conducătorilor partidului și statului sovietic, tovarășii N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin, care ne-au făcut marea cinste de a vizita uzina noastră și care ne-au ajutat prin sfaturile și îndrumările lor.

In aplauzele celor prezenți au luat apoi cuvîntul membri ai delegației parlamentare sovietice.

Cei prezenți la miting au ovaționat îndelung pentru prietenia romîno-sovietică, pentru pace în întreaga lume.

*

In cursul după-amiezii, membrii delegației parlamentare sovietice au asistat la întîlnirea de fotbal dintre echipele C.C.A. și Luton Town, disputată pe stadionul „23 August" din Capitală.

Seara oaspeții au făcut o plimbare cu vaporașul pe lacul Herăstrău.

(Agerpres)

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov invitați să viziteze Suedia, Danemarca și Norvegia

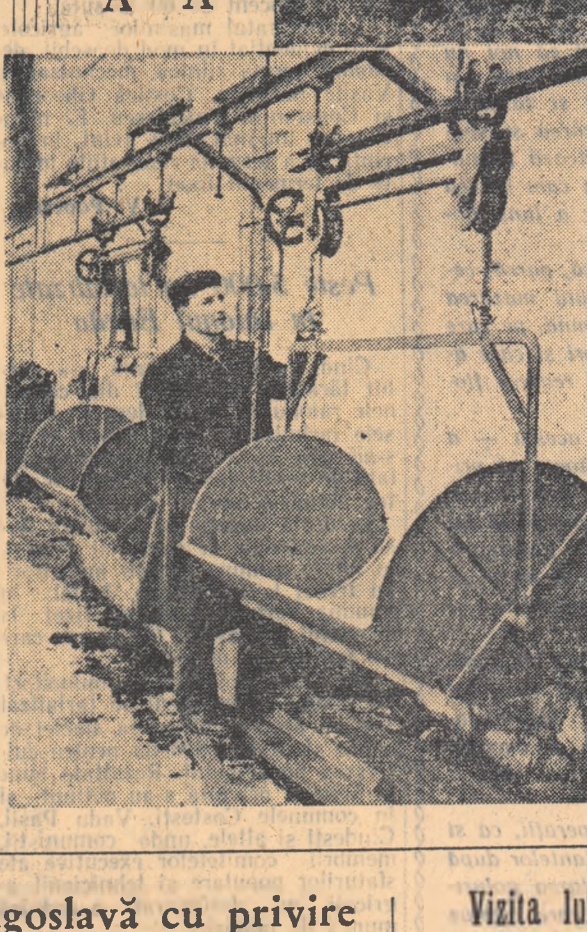
MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 mai, R. Sohlman, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei în U.R.S.S., A. Moerch, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Danemarcei, și E. Brodland, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Norvegiei, l-au vizitat pe V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și în numele guvernelor lor au transmis lui N.A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., invitația de a vizita Suedia, Danemarca și Norvegia în prima jumătate a anului 1957. V. M. Molotov a mulțumit pentru invitație și a declarat că o va aduce la cunoștința lui N.A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Un avion sovietic oferit în dar primului ministru al Egiptului

CAIRO — TASS: La 22 mai în prezența unui mare număr de persoane a avut loc pe aerodromul Al Maza festivitatea predării avionului sovietic „Il-14", oferit în dar de guvernul sovietic, primului ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser. Primul ministru Nasser a spus cu acest prilej: „Sînt foarte recunoscător Uniunii Sovietice pentru acest simbol al prieteniei dintre popoarele noastre și sper că vom continua să întărim această prietenie".

DIN REPUBLICA CEHOSLOVACĂ

In cooperativa unică de producție din Mediovice se acordă o grijă deosebită asigurării furajelor pentru animale. Anul acesta a fost semănată cu lucernă o suprafață de 18 ha. Prima coasă e pe terminate. Ea s-a făcut cu ajutorul mașinilor de la S.M.T.-Cesky Brod.

In fotografie: președintele cooperativei stînd de vorbă cu mecanizatorii.

Uzina de mașini și unelte agricole „Agrostroj" din Prostejov va produce anul acesta un număr sporit de mașini și unelte pentru agricultură. Printre acestea se numără și transportoarele pentru furaje și gunoi de grajd, care vor ușura munca crescătorilor de animale.

Convenția sovieto-iugoslavă cu privire la problema cetățeniei persoanelor cu dublă cetățenie

MOSCOVA 23 (Agerpres).— TASS transmite:

Intre 17 și 22 mai a.c., la Moscova au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia în problema încheierii unei convenții cu privire la cetățenie, convenție prevăzută de declarația sovieto-iugoslavă din 2 iunie 1955.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă și s-au încheiat la 22 mai prin semnarea unei convenții cu privire la reglementarea problemei cetățeniei persoanelor cu dublă cetățenie.

Prin prezenta convenție, persoanelor care au cetățenia sovietică și cea iugoslavă, li se acordă dreptul să aleagă în mod liber cetățenia pe care vor s-o păstreze. Persoanele cu dublă cetățenie care locuiesc pe teritoriul unuia din state pot, în decurs de un an de la ziua intrării în vigoare a prezentei convenții, să înainteze cereri în acest sens reprezentanței diplomatice a statului a cărui cetățenie vor s-o păstreze

Din împuternicirea guvernului U.R.S.S., convenția a fost semnată de V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și din împuternicirea guvernului R.P.F. Iugoslavia de ambasadorul Ivo Capicici, consilier al Secretariatului de Stat pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia.

Vizita lui Christian Pineau în Uniunea Sovietică

EREVAN 23 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 23 mai, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Christian Pineau, împreună cu soția și persoanele care îl însoțesc au vizitat hidrocentrala de la Guimușsk, cea mai mare hidrocentrală din R.S.S. Armeană.

Inginerul șef al hidrocentralei, G. S. Pogosian, a răspuns la întrebările puse de oaspeți. El și-a exprimat de asemenea dorința ca energeticienii din Franța să viziteze Armenia. Christian Pineau a mulțumit pentru atenția care i s-a acordat și a subliniat că colaborarea energeticienilor sovietici și francezi trebuie să se întărească și să se dezvolte în conformitate cu spiritul documentelor semnate la Moscova de șefii guvernelor U.R.S.S. și Franței.

In timpul vizitării hidrocentralei, Christian Pineau s-a întîlnit cu inginerii O. B. Mendelian și J. M. Movseian care înainte trăiau în Franța și recent s-au înapoiat în patrie. Christian Pineau le-a urat succese în muncă și în viața lor personală.

In cursul zilei de 23 mai A. E. Kocinian, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Armene, a oferit o recepție în cinstea ministrului Afacerilor Externe al Franței.

In timpul recepției A. E. Kocinian și S. A. Tovmasian, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Armenia, au rostit cuvîntări. In cuvîntarea sa de răspuns, Christian Pineau a declarat:

— Domnule președinte, domnilor! Dragi tovarăși! Vizita noastră nu a fost o simplă călătorie turistică. Ea a avut o mare însemnătate întrucît a fost făcută imediat după semnarea documentelor franco-sovietice. In aceste condiții ea este un simbol al consolidării relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Franța.

Conferința de presă a lui J. F. Dulles

El a declarat: S. U. A. regretă recunoașterea Chinei Populare de către Egipt

WASHINGTON 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 mai a avut loc o conferință de presă a secretarului de stat al S.U.A., Dulles.

La începutul conferinței, corespondenții i-au cerut lui Dulles să-și spună părerea asupra divergențelor în interpretarea dată de el, de ministrul Apărării, Wilson și de Stassen, împuternicitul special pentru problemele dezarmării, a declarației guvernului U.R.S.S. în problema dezarmării. In răspunsul său, Dulles a arătat că în ce privește motivele care stau la baza acestei măsuri a Uniunii Sovietice, se pot face „presupuneri aproape nesfîrșite". Dar, după cum a afirmat Dulles, el „nu vede motivele" pentru a considera că hotărîrea guvernului sovietic va duce la micșorarea „forței armate sovietice", și pentru a considera că această hotărîre nu ar urmări scopuri „de propagandă", etc.

Dulles a mai declarat apoi că Statele Unite au efectuat de asemenea o importantă reducere a efectivelor forțelor armate. Pe de altă parte, însuși ministrul Apărării, Wilson, luînd cuvîntul la 19 mai la un banchet, cu prilejul „Zilei forțelor armate", a recunoscut că în prezent forțele armate ale S. U. A. numără aproximativ 2.850.000 de oameni, ceea ce reprezintă efectivul cel mai ridicat pe care Statele Unite l-au avut vreodată în timp de pace.

Privitor la alte probleme, Dulles a declarat că Statele Unite regretă faptul că Egiptul a recunoscut China Populară și că Statele Unite nu găsesc că este indicat să contribuie la construirea barajului de la Assuan dacă vor constata că Egiptul primește ajutor din partea Uniunii Sovietice.

In privința intenției Angliei de a extinde comerțul cu China, Dulles a declarat că el a discutat această problemă cu S. Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, dar Statele Unite încă nu știu care vor fi rezultatele practice ale intențiilor englezilor de a utiliza mai liber așa-numita procedură „excepțională". El a declarat însă că Statele Unite nu cred că acest lucru va distruge „sistemul de control multilateral".

Președintele Eisenhower despre reducerea forțelor armate ale U.R.S.S.

WASHINGTON 23 (Agerpres). — La 23 mai a avut loc o conferință de presă a președintelui Eisenhower. Răspunzînd la întrebările corespondenților în legătură cu declarația guvernului U.R.S.S. în problema dezarmării, Eisenhower a spus că Statele Unite „vor saluta călduros" planul sovietic de reducere a forțelor armate dacă „el va duce într-adevăr la o reducere a forțelor armate".

Președintele a adăugat că acest plan trebuie studiat în mod amănunțit și că aplicarea lui trebuie urmărită cu atenție pentru „a ne convinge la ce se rezumă acest plan". Eisenhower nu a spus dacă Statele Unite intenționează să răspundă la declarația guvernului U.R.S.S. printr-o reducere a forțelor lor armate. El a declarat doar că Statele Unite trebuie să mențină „o cantitate minimă de arme necesare apărării" în condițiile unei colaborări maxime cu aliații lor. Eisenhower a declarat apoi că în privința situației internaționale a Statelor Unite se manifestă „prea mult pesimism". Eisenhower a arătat că recunoașterea Chinei de către Egipt „a fost o greșală", dar că un singur gest nu poate distruge prietenia Statelor Unite.

Referindu-se la recenta explozie a bombei cu hidrogen provocată de Statele Unite, Eisenhower a spus că această bombă a fost mult mai puțin puternică decît cea anterioară experimentată în 1954. Răspunzînd la alte întrebări, Eisenhower a spus că, după părerea lui, Congresul nu trebuie să reducă impozitele atît timp cît nu vor fi obținute anumite succese în domeniul reducerii datoriei publice.

Divergențe în guvernul francez

Demisia lui Pierre Mendès-France

PARIS 23 (Agerpres). — Agenția France Presse informează că „Pierre Mendes-France, ministru fără portofoliu, a demisionat din guvern în ședința de miercuri după amiază a Consiliului de Miniștri".

Intr-o scrisoare adresată președintelui Consiliului de Miniștri, Guy Mollet, Mendès France a motivat această hotărîre prin faptul că nu este de acord cu politica guvernului în problema algeriană. Observatorii politici din capitala Franței declară că dezacordul lui Mendès-France cu politica guvernului nu se referă propriu zis la fondul problemei algeriene așa cum este abordată de guvern ci în special la modalitățile de reglementare a ei. Aprobînd măsurile militare sau mai exact afirmînd chiar că ele sînt insuficiente și că ar mai trebui trimise noi trupe în Algeria, Mendès-France se declară în același timp în favoarea unor măsuri politice spectaculoase care, după părerea lui, ar face posibilă cîștigarea sprijinului populației musulmane din Algeria. In esență Mendès France consideră că trebuie să se pornească de la o situație de forță mai favorabilă pentru a se depăși obstacolele care stau în calea unei reglementări ulterioare pașnice a problemei algeriene și că trebuie întreprinse imediat măsuri cu caracter politic și administrativ.

Impresii ale femeilor de peste hotare care ne-au vizitat țara

In ultimele trei săptămîni, țara noastră a fost vizitată de mai multe delegații de femei din trei continente diferite. Femei din Liban și Siria, luptătoare pentru o viață mai bună și progres, s-au întîlnit pe pămîntul țării noastre cu surorile lor de luptă pentru aceeași cauză din Canada și Elveția.

Dorind să cunoască realitatea vieții noi pe care o trăiește poporul muncitor din Romînia, delegațiile de femei de peste hotare au vizitat fabrici, uzine, cămine de copii, creșe din diferite orașe și sate ale țării și un timp îndelungat și l-au petrecut printre țărance, soții ale colectiviștilor din regiunile Timișoara și Craiova.

Vizitele făcute în regiunea Craiova la gospodăria agricolă colectivă din comuna Ghighera, raionul Gura Jiului, și la gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" din regiunea Timișoara au arătat delegațiilor de femei de peste hotare că satul romînesc a pornit pe un drum nou, care le aduce belșugul.

Cu prilejul acestor vizite, am rugat pe membrele delegației libaneze să ne împărtășească cîteva din impresiile lor și mai ales despre viața femeilor din agricultură din țara lor.

„Noi am știut — ne-a spus ROSE MEHANNA, conducătoarea delegației libaneze — că Romînia este o țară unde agricultura este foarte dezvoltată. Cu prilejul vizitei făcute la gospodăria agricolă colectivă, din regiunea Craiova, am văzut că această ramură a economiei naționale a Romîniei a făcut mari progrese, s-au obținut rezultate frumoase prin munca dusă cot la cot de țărani și țărance, ceea ce a permis sporirea cu mult a producției agricole. Am fost profund impresionate de expresia de bucurie ce se oglindește pe fețele oamenilor muncii. Am intrat în casele lor, de unde sărăcia a fost izgonită pentru totdeauna. Erau case noi, solide, curat întreținute, construite în anii regimului de democrație populară. Am constatat grija guvernului pentru sănătatea fizică și morală a țărănimii muncitoare: în sate, există dispensare bine dotate cu instrumente noi și personal medical calificat, cămine culturale unde se duce o susținută activitate pentru înlăturarea rămășițelor nefaste ale trecutului și ridicarea nivelului cultural. Am văzut, de asemenea, cum pentru agricultură se pregătesc cadre cu o cît mai înaltă calificare.

La noi în țară, viața femeilor este cu totul alta. Țărancele o duc și mai greu decît surorile lor, muncitoarele. Ele muncesc din zori de zi și pînă după apusul soarelui, dar primesc de la moșier pentru o zi de muncă numai o livră. Și cînd se întorc de la cîmp, ele trebuie să-și cultive și bucățica de pămînt din jurul casei pentru a avea ce să dea de mîncare copiilor. A doua zi, din nou la cîmp. Copiii rămîn să se joace în praful ulițelor, fără nici un fel de îngrijire și supraveghere. Iar cînd Liga libaneză pentru drepturile femeii a cerut ministrului Educației să ia măsuri pentru crearea de creșe și cămine pentru copiii de la sate, acesta a răspuns că „dacă femeile nu-s în stare să-și crească copiii, atunci să nu-i facă!"

In regiunea Timișoara, femeile din Elveția și Canada au rămas profund impresionate de condițiile optime de trai și cîștig ale colectiviștilor. Iată ce ne spune despre acest lucru MARGUERITTE BLASER, conducătoarea delegației de femei din Elveția, care a vizitat gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" din comuna Cenad:

„In gospodăria colectivă pe care am vizitat-o munca plină de elan a țăranilor și mîndria lor de a ne arăta ceea ce produc și ceea ce primesc pentru munca lor, ne-au dovedit că colectivizarea agriculturii este un mare progres atît pentru țară, cît și pentru țărani. Lucrurile văzute în această gospodărie agricolă colectivă, sînt pentru noi, care trăim într-o țară în parte agricolă, foarte interesante și instructive".

ANNIE PASHKA, conducătoarea delegației femeilor din Canada, care a vizitat aceeași gospodărie colectivă, a completat-o pe prietena ei, spunîndu-ne:

„Este foarte interesant sistemul de lucru în brigăzi folosit de membrii gospodăriilor agricole colective care trăiesc în bună înțelegere cu toate naționalitățile conlocuitoare. Ei au fost mulțumiți și fericiți să ne arate realizările obținute într-un interval atît de scurt. Bunăstarea este evidentă în casele colectiviștilor"

L. LIVADARIU

Agricultura peste hotare

Cu privire la mulsul vacilor de două ori pe zi

E. BRANNAG

Inainte de cel de al doilea război mondial, la fermele de creștere a vitelor de lapte din Suedia, vacile erau de regulă mulse de 3 ori pe zi.

Incepînd din anul 1940, din cauza lipsei brațelor de muncă din agricultură, cele mai multe din fermele de creștere a vacilor de lapte au trecut la mulsul vacilor de 2 ori pe zi. Acest lucru nu a dus la scăderea cantității de lapte obținut; producțiile medii de lapte au început să crească și după introducerea acestei metode. De aceea, mulsul vacilor de 2 ori pe zi a devenit o regulă generală în Suedia, cu atît mai mult cu cît experiența făcută de către Institutul de zootehnie din Suedia cu vaci gemene, a confirmat faptul că diferența în producția de lapte dată de vaci prin mulgerea lor de 3 ori sau de 2 ori pe zi este foarte neînsemnată, cu condiția ca organismului vacilor să i se dea posibilitatea de a se adapta mulsului de 2 ori pe zi.

Trecîndu-se la mulsul de 2 ori pe zi, în Suedia această operație s-a făcut la asemenea ore, încît intervalele dintre mulsori să fie aceleași (la 12 ore). Vacile erau mulse la ora 5,30 dimineața și la ora 5,30 seara; ca urmare a acestui fapt, ziua de muncă la fermă trebuia să înceapă la orele 5 dimineața și să se termine tocmai la orele 6 seara. Se credea că intervalele de timp inegale dintre mulsori scad producția de lapte a vacilor.

Institutul de zootehnie din Suedia desfășoară încă din anul 1948 o experiență cu vaci gemene. Fiecare pereche din aceste vaci a fost crescută în condiții identice, iar după prima fătare, o vacă din fiecare pereche era mulsă de 2 ori pe zi, cu intervalul de timp dintre mulsori de 12 ore, iar pentru a doua vacă, intervalul din timpul nopții dintre mulsori a fost prelungit la 15 sau 16 ore, reducîndu-se la 9 și 8 ore intervalul dintre mulsori din timpul zilei.

Pînă în anul 1955, s-a experimentat astfel cu un număr de 27 de perechi de vaci în perioada de lactație, obținîndu-se rezultate interesante (în paranteză sînt cifrele obținute după introducerea unor modificări asupra duratei identice a perioadelor de lactație): vacile care au fost mulse la un interval de noapte de 15 ore au dat, în comparație cu perechile lor, care au fost mulse la intervale de 12 ore, cu 2,5 la sută (1,6 la sută) mai puțin lapte, iar procentul de grăsime a fost mai mic cu 1,3 la sută (0,2 la sută); vacile care au fost mulse la un interval de timp în cursul nopții de 16 ore au dat cu 4,1 la sută (3,9 la sută) mai puțin lapte, procentul de grăsime fiind mai mic cu 2,4 la sută (2,3 la sută).

Scăderea cantităților de lapte la un interval de noapte mai prelungit s-a observat doar la mulsorile de dimineață, la mulsorile de seară nu. La vacile care au fost mulse la un interval de noapte mai prelungit, s-a constatat că laptele de dimineață a fost mai puțin gras decît la perechile lor, care au fost mulse la un interval de 12 ore. In schimb, laptele de seară a fost, la primele vaci, mult mai gras.

In ce privește conținutul de albumină și de zahăr al laptelui nu s-au observat diferențe.

Deoarece prin efectuarea acestei experiențe nu a existat posibilitatea de a separa una de alta vacile din fiecare pereche, la vacile care au fost mulse la un interval de timp de noapte mai prelungit, liniștea de dimineață era tulburată. După părerea autorului, aceasta poate fi una din cauzele scăderii producției de lapte.

Autorul trage concluzia că, în scopul unei organizări mai raționale a muncii la fermele de creștere a vitelor, se poate recomanda reducerea intervalului dintre mulsori din timpul zilei la 9 ore și, dacă este nevoie, chiar la 8 ore.

Reducerea intervalului de timp dintre mulsori în cursul zilei a fost aplicată mai întîi într-una din fermele de creștere a vitelor de lapte din Suedia centrală. Inainte, acolo, vacile erau mulse la orele 5,30 dimineața și la orele 5,30 seara, iar din anul 1952, ele au început să fie mulse la 7,30 dimineața și la 4,30 seara. Pînă la trecerea la noul sistem de muls, în anul de control 1951—1952, de la fiecare din cele 12 vaci ale fermei s-au obținut în medie cîte 4.764 litri de lapte, cu un procent de grăsime de 4,36 la sută. In anul 1952—1953, care a fost anul de trecere la noul sistem de muls, producția acestor vaci a scăzut întrucîtva; ele au dat în medie cîte 4.463 litri de lapte, cu un procent de grăsime de 4,23 la sută. In anul 1953—1954, însă, cînd vacile s-au obișnuit cu noile ore de muls, ele au început să dea în medie cîte 4.758 litri de lapte, cu un procent de grăsime de 4,54 la sută, iar de la 4 vaci foarte productive s-au obținut în medie cîte 5.643 kg de lapte, cu un procent de grăsime de 4,56 la sută.

In experiențele efectuate cu vaci gemene în statul Minnesota (S.U.A.), prin prelungirea intervalului de noapte între mulsori numai pînă la 14 ore, s-a obținut chiar sporirea cantității de lapte cu 1,9 la sută și a producției de grăsime în lapte cu 1,5 la sută, în comparație cu producțiile date de vacile gemene care au fost mulse la fiecare 12 ore.

Referat al articolului din revista „Lantmannen" (Suedia), 1955, vol. 39, nr. 37, pag. 837—840.

(Traducere din revista „Sbornik inostrannoi selskohoziaistvennoi informații, nr. 3/1956. Moscova).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".